

KLAUSIMAI IR ATSAKYMAI

 Ar turite ką pamokslauti? [Brolis Nevilas atsako: „Ne, pone“—Red.] O kaip dėl brolio Bilerio? [„Aš nežinau apie jį“.] Broli Bileri, ar jūs turite pamokslą šiam vakarui? [Brolis Bileris atsako: „Ne, pone“.] Aš—aš tiesiog šiek tiek užkimęs. Aš turėjau dar keletą—keletą klausimų. Jeigu jie ne. . . Jei vienas iš šių brolių pradėtų pamokslauti, aš būčiau laimingas.

Taigi, nesijaudinkite. Tai ne. . . Tai tik keletas maldos skiautelių, kurios keliaus į Afriką. Visa tai bus sukarpyta į maldos skiauteles, ir jie norėjo, kad aš čia šį vakarą pasimelsčiau už jas, plius keli pilni vokai. Ir aš pagalvojau, kad mes visa tai tiesiog pašvęsime Viešpačiui. Visa tai bus sukarpyta, kad keliautų į Afriką, pirma manęs. Taigi, žinote, kiek iš to išeis maldos skiautelių, kai imama medžiaga štai tokio dydžio – tūkstančiai jų. Brolis Fredas anądien atnešė septynis šimtus, maždaug štai tokio dydžio mažame vokelyje. Ir jūs galite įsivaizduoti, ką šis—kiek iš to išeis. Taigi mes. . . Taigi, kiek vėliau, na, mes pasimelsime už tai.

² Taigi, aš esu šiek tiek užkimęs bet sakiau, kad aš grįšiu prie atsakymų į kai kuriuos iš šių—šių klausimų, kaip tik galėsiu. Ir taigi, visada, kai ateina šie prabudimai, prasideda nedidelis sujudimas. Ir aš norėjau—pagalvojau, kad galbūt šį vakarą tai bus šioks toks palengvinimas bažnyčiai, žinote, nes kartais kažkas galėjo būti pasakyta taip, kad bažnyčia to nesuprato. Ir jie dabar suteikia jums galimybę parašyti savo klausimą. Aš pateiksiu jums tuos, kuriuos aš gavau; ir tuomet, jei jūs turite ką nors panašaus, jums nereikės rašyti.

Ir tuomet vienas iš jų yra: **Prašau paaiškinti Romiečiams 7:25.**

Sekantis: **Jūs sakėte, kad asmuo gali gyventi taip arti Dievo, jog jis nenusideda.**

Į ką mes būsime panašūs prisikėlime?

Broli Branhamai, ką turi daryti asmuo, kuris laikėsi visu nurodymų, kurių jūs mokėte; ir tuomet, kaip jūs gaunate Šventąją Dvasią?

Prašau paaiškinkite Hebrajams 6:4 ir palyginkite tai su Hebrajams 10:26.

Ir: **Ką reiškia išankstinių paskyrimu prieš pasaulio sukūrimą; ir kur Biblijoje jūs tai randate?**

³ Ir sesuo Mc- . . . Ne, tai—tai maldos prašymas.

⁴ Taigi, tai mūsų klausimai, kuriuos mes turime šiam vakarui. Jei turite kitą, kol mes čia turime nedidelę išangą, na, jūs atneškite jį, ir mes tiesiog pabandysime. . . Taigi, jei bažnyčioje kyla kokių nors klausimų dėl ko nors, ką—ką mes turime, na,

mes tiesiog norėtume būti pajėgūs padėti jums kuo geriau, kaip žinome. Suprantate?

⁵ Ir aš noriu, kad jūs visada prisimintumėte, kad tai, ką aš čia kalbu, aš nekalbu pabrėžtinai, kad tai yra Tiesa ir visa kita. Tai yra geriausia, ką aš žinau, jog tai yra aiški Tiesa. Aš—aš galiu klysti, kaip ir bet kuris kitas mirtingasis, bet aš tiesiog, Broli Džekson—tiesiog stengiuosi paaiškinti tai taip, kaip mano manymu yra teisinga (suprantate?), kokių būdu aš tai matau, broli Mike, Biblijoje, tiesiog . . . Ir kai aš nagrinėju šiuos dalykus, aš tiesiog nepaimu to iš vienos vietos. Aš—aš sugrįžtu ir paimu tai iš Pradžios ir peržiūriu iki Apreiškimo, tiesiai per visą Bibliją.

⁶ Ir tuomet jūs galite perkelti—net pateikdami temą. Bet, jeigu tai nesutaptų su likusia Jo dalimi iš ten, su likusiu Raštu, tuomet bet kuriuo atveju tai būtų neteisinga. Jeigu jūs kažką pateikiate tai turi—tai turi atitikti visą likusį Raštą. Suprantate? Ir visas Raštas susieis kartu, jeigu Jis teisingai sudėtas, jeigu . . . Tai tarsi didelė dėlionė. Ir aš neturiu omenyje . . . Jeigu aš kalbu neteisingai, tuomet teatleidžia man Dievas. Šventas Raštas yra kažkas panašaus į dėlionę. Suprantate? Tai . . . Ji visa išskirstyta ir tiesiog sumaišyta dėžutėje, tam prireiks Šventosios Dvasios, kad sudėtų tai kartu. Suprantate? Ir—ir mes negalime to padaryti. Taigi, nėra devynių šimtų šešiasdešimt devynių skirtingų Jo išaiškinimų, nes Biblijoje pasakysite, kad negali būti jokio asmeniško Rašto išaiškinimo. Tiesiog taip, kaip Tai parašyta. Mes tiesiog tikime Tuo . . . (Ačiū, broli Pat.) Mes . . . Tiesiog taip, kaip Tai—Tai yra parašyta Biblijoje; tokiu būdu mes turime Tai priimti, štai taip. Taigi, jeigu mes bandysime padaryti, kad Tai sako kažką čia, na, bet Tai nesako to paties štai čia. Suprantate, jeigu mes—jeigu mes įdėsimė . . . Jūs turite padaryti taip, kad Pats Raštas atsakytų čia ir Pats atsakytų čia, Pats atsakytų čia, tiesiog viskas susidėlioja į Savo vietas, kad visa Tai susijungtų kartu.

⁷ Ir taigi, aš galvoju, galbūt . . . Aš ruošiausi jums kalbėti ir pasakiau, kad aš tai padarysiu šį vakarą, „*Mes Pamatėme Jo Žvaigždę Rytuose, ir Atėjome Jo Pagarbinti*“; bet man tiesiog neužteks balso, kad tai padaryti. Kartą vakare man čia pasidarė karšta ir aš išėjau laukan. Ir man buvo taip karšta, kad kai aš atsisėdau į automobilį, nuo manęs tiesiog kilo garai. Aš atidariau langą ir nuvažiavau namo. Na, aš manau, tai buvo ketvirtadienio ar penktadienio vakare. Jau sekantį vakarą man pradėjo—dieną—aš pradėjau kimti, tarsi . . . O, tai . . . aš ne—nesergu, nekarščiuoju, ne liga, ne peršalimas; bet tai tiesiog kaip—tarsi laringitas jūsų gerklėje, vien nuo kalbėjimo daug pamokslaujant, ir—ir tai pakenkia, ir tuomet—ir tuomet dar peršalau. Bet tai—tai, viskas bus gerai, po dienos ar dviejų, galbūt iki sekmadienio. Galbūt vėl ateisiu padėti broliui. Po to kai jis baigs pamokslauti, aš paieškosiu ir pažiūrėsiu, kas dar liko.

⁸ Ir tada—ir tada aš noriu, kad visa bažnyčia gautų Šventąją Dvasią. Taigi, čia sėdi mano marti. Ne todėl, kad ji yra mano marti, ne todėl, kad ji yra čia, ji yra viena puikiausių merginų, kokias tik aš pažinojau; ji yra nuostabi mergina, Loyce. Ir ji yra kilusi iš gana didingų dalykų, buvusių jos aplinkoje, kur jai teko išeiti iš šeimos, kuri negarbino Dievo, ir taip toliau. Man gaila šio vaiko, kuriam teko taip augti. Ir dabar, ji ieško Šventosios Dvasios ir pasninkavo tol, kol ji vos gali atsistoti, pasninkauja ir meldžiasi Šventosios Dvasios.

⁹ Mano sesuo, Delores, ji pasakė: „Bili, aš tiesiog... Kai bažnyčia buvo—jėga buvo bažnyčioje, - ji pasakė, - aš tiesiog jaučiau, kad galiu išskristi. Ir tuomet, kai visi—Šventoji Dvasia pradėjo leistis ant žmonių, - pasakė, - aš tiesiog sėdėjau ten ir žvalgiausi aplinkui“. Suprantate? Na, suprantate, ir šis klausimas apie tai, yra čia ši vakarą. Taigi aš pagalvoju, kad tai galbūt padės bažnyčiai, priimti. Ir taigi, aš nenoriu, kad trečiadienio vakaro maldos susirinkimas būtų išskaidytas į kažką panašaus, bet aš—aš noriu būti tikras, kad bažnyčia gerai supranta šiuos dalykus (suprantate?), prieš... .

¹⁰ Ir aš kaip tik kalbėjau su gydytoju čia sekmadienį, sugrįžo ir buvo čia bažnyčioje, gale—čia bažnyčios gale. Jis buvo medikas, gydytojas. Jis važiavo visą tą kelią iš (kur dabar yra Dievo Asamblėjos būstinė? Į...) iš Springfildo, Misūrio, kad dalyvautų susirinkime.

Ir jis pasakė: „Broli Branhamai...“ (Taigi, tai iš Asamblėjos būstinės.) Ir jis pasakė: „Visą gyvenimą aš galvoju apie tai“. Pasakė: „Tai pirmas kartas mano gyvenime, kai aš turiu aiškumą tame“. Jis pasakė: ... Susitiko su manimi ten kambaryje, sėdėjo, gydytojas.

¹¹ Ir—ir taigi, brolis Mercier ir brolis Gene Goad ten gale su įrašais... Ką tik brolis Mercier pasakė, kad puikiai įrašė tą susirinkimą, kuriame—kuriame mes išaiškinome, kad—kad kai Šventoji Dvasia aėjo į susirinkimą ir—ir padalino Save, ir Dievas padalija Save tarp Savo žmonių... Na, tai tiesiog tai, ką Jis daro. Ir tuomet, kai Dievo žmonės pradeda vėl rinktis kartu, ten yra vienybė, ten yra jėga. Suprantate? Ir kai tik Dievo žmonės pilnumoje susirinks kartu, aš tikiu, kad tada įvyks prisikėlimas. Bus prisikėlimo laikas, kai Šventoji Dvasia pradės tai rinkti. Jie—tai bus mažumoje, žinoma, bet bus didingas susirinkimas.

¹² Dabar, šios maldos skiautelės, kurias siunčia „Išgydymo Balsas“... Aš tuoj pat, pirmąją metų dieną, jei Viešpats panorės, aš—aš vyksiu į Kingstoną, Jamaikoje, į Haitį, o iš ten... Haičio prezidentas atsiuntė man kvietimą, su—su visa jų milicija, apsaugai. Jie ten išgyvena sukilimą. Ir jis nori, kad mes atvyktume su štai tokio pobūdžio tarnavimu, koks, kaip jis girdėjo, įvyko San Chuane praėjusiais metais, kai mes ten

lankėmės. Jis sakė, jog galvojo, kad tai vienintelis dalykas, galintis išgelbėti jo šalį. Suprantate?

¹³ Dabar, jei čia sėdi mano draugas katalikas, aš tai sakau ne dėl to, kad—įžeisčiau jus ar panašiai; aš nenoriu taip sakyti. Bet Katalikų bažnyčia bando užvaldyti Haitį (suprantate?); ir vienintelis dalykas, kuris jį išgelbės - bus protestantai, tiesiog dabar sudrebindami prabudimu. Suprantate? Ir tai buvo tikrai puiku, ir aš vertinu tai. Ir aš pasakiau jam, per Kalėdų savaitę ir per kelias ateinančias dienas, taigi, po rytojaus, mes pasninkausime ir melsimės, ir žiūrėsime, koku keliu Viešpats mus ves.

¹⁴ Tuomet Pietų Amerika... Ir aš tikrai jaučiu vedimą vykti į—į Norvegiją. Aš tikrai esu vedamas keliauti šiais metais į Norvegiją, ir tuomet, taip pat į Afriką. Ir tai yra—bus sukarpyta į mažas juosteles ir bus išsiųsta į Afriką dar prieš susirinkimą. Štai kiek daug žmonių... Jūs galite gauti bendrą supratimą apie tai, kiek žmonių skambina dėl maldos skiautelių, taigi kai jie išgirsta, kad jūs atvykstate, suprantate, tiesiog vėl susitikti. Taigi, šios mažos skiautelės, kurios taip pat sukarpytos ir paruoštos išsiuntimui įvairiems žmonėms.

¹⁵ Taigi, kartu su šia didžia Gyvojo Dievo Bažnyčia, palenkime dabar savo galvas tiesiog minutėlei. Ir kiekvienas iš jūsų, savo būdu, melskitės, kad Dievas pateptų šias skiauteles. Taigi, pirma aš pacituosiu šią Rašto vietą: „Nuo Pauliaus kūno jie ėmė skepetaites ir prijuostas, ir dėjo jas ant ligonių, ir piktosios dvasios išeidavo iš žmonių, bei negalios; ir jie pasveikdavo“.

¹⁶ Viešpatie, ant šio nedidelio staliuko, kuris stovėjo čia visus šiuos metus, ir kaip Tu mus taip gausiai palaiminai, ir Evangelija nuolatos sklido iš čia, ir... jei tik šis nedidelis staliukas turėtų akis arba galėtų kalbėti, jis galėtų papasakoti apie šimtus didingų stebuklų, kurie buvo padaryti tiesiai priešais jį: neįgalūs, luoši, akli, sergantys vėžiu. Ir Gyvojo Dievo jėgos buvo išreikštos šiame mažame pastate. Ir Tėve Dieve, mes tiesiog dėkojame Tau už visus šiuos dalykus.

¹⁷ Ir dabar, bažnyčia susirinko kartu šį vakarą, kad pagarbintų Tave. Mes atėjome dėl—kad atsakyti į užduotus klausimus. Tai žmonių nuoširdumas ir žmonių širdys, šie dalykai sukelia sumaištį jų mintyse. Ir, Viešpatie, mes suvokiame, kad jei kas nors kelia mums sumaištį, mes niekada negalime turėti tikėjimo tol, kol yra klausimas. Taigi mes nenorime jokių klausimų.

¹⁸ Viešpatie, mes matome Šventosios Dvasios krikšto poreikį tarp mūsų žmonių ir tarp šios bažnyčios. Ir mes—mes nenorime, kad pas juos būtų kokie nors klausimai. Mes norime, kad visa tai išaiškėtų, taigi, kad jie sužinotų, kas Tai yra, kai Tai ateis, ir žinotų, kad Tai skirta jiems.

¹⁹ Ir tada, anapus jūros, ten, tose tamsiose džiunglėse, kur mušami būgnai, ir visur aplink guli raupsuotieji po—po medžiais,

ir dūzgia musės, ir—ir jų kojos ir jų ausys išėstos, ir jų veidai išėsti, raupsai. Dvokas, Viešpatie, kol neįmanoma prie jų prisirišti per miesto kvartalą. Ir vargšai mažiukai be maisto, be drabužių. . . Ir jie myli mane, Viešpatie. Ir jie—jie patikėjo tarnavimu, po to, kai Gyvojo Dievo jėga išgydė tiek daug jų. Ir aš neturėjau poilsio savo dvasioje, nuo to laiko, kai aš palikau Afriką, žinodamas, kad tie vargšai, nuskriausti žmonės ten yra tokioje baisioje būklėje ir gyvena prietaringomis sąlygomis. Ir tas šamanas su žmonių kaulais, mušantis juos pirštais, ir kviečiantis piktašias dvasias, ir o, kas—kas per vieta, ir tuomet pagalvojus, kad čia, Amerikoje, gražios bažnyčios ir didžiulės vietos. Ir, Dieve, ir žinant, kad tie vargšai žmonės tiek stokoja, matant, kaip jie ateina į susirinkimą, guldo vieną ant kito, ir daugelis iš jų miršta ten gulėdami, tiesiog bandydami išgirsti kelis žodžius iš ko nors, kas, kaip jie sakė, pažįsta Tave. Jų širdys yra pakylėtos, Viešpatie, nuo to laiko kai Žinia ir laišakai skrieja dabar per Afriką. Laužai, panašu, vėl pradeda degti.

²⁰ Ir Tavo didi bažnyčia ten, kuri buvo galinga bažnyčia, suskilo į dalelytes, o Dieve, ir atsiskyrė, vieni susiskaldė į formalius skyrius, ir—ir kiti vis dar bando laikytis Tiesos ir Dvasios. Ir taigi, tūkstančiai siunčiami ten dabar; jie kuo greičiau nori maldos skiautelių, už kurias—aš meldžiausi. Šiuose vokeliuose čia, yra—yra maldos prašymai, maži siuntinukai, kurie keliaus pas vargstančius. O Dangaus Dieve, kuris sukūrei dangų ir žemę, aš meldžiu Tave, Viešpatie, Jėzaus Vardu, kad Tu pašventintum kiekvieną šių medžiagėlių dalelę. Ir te Tavo Šventoji Dvasia keliauja su kiekviena dalelyte, Viešpatie. Ir kai ji bus uždėta ant ligonių ir kenčiančiųjų, te piktos dvasios palieka juos.

²¹ Galvodamas apie tas džiungles, kur visa tai iškeliaus, daugelis jų, kur jie—net garbina šėtoną. Aš meldžiu, Dieve, kad jis neturėtų ten vietos kur atsistoti, kad jis paliktų stovyklą, ir žmonės būtų atvesti prie Viešpaties Jėzaus pažinimo. Suteik tai, Viešpatie. Te jų ligos būna išgydytos, jų bėdos sutvarkytos, sielos išgelbėtos, ir Dievo jėga turi pirmumą. Suteik tai, Tėve. Mes siunčiame kiekvieną šios medžiagos skiautelę kaip vieną visumą. Daug mažų ugnies liežuvelių, yra čia šį vakarą, Viešpatie, ir kartu mes siunčiame Tau savo maldas, prašydami, kad kiekvienas žmogus, ant kurio jis bus uždėtas, būtų išgydytas. Jėzaus Kristaus Vardu. Amen.

²² Dabar, ar jūs girdite mane ten gale, gana gerai ten, gale, šį vakarą? Puiku. Aš manau, kad mes būsime labai laimingi, kai mes turėsime kitą bažnyčią čia, nes šie maži daikčiukai nuslopina, suskaldo jūsų balsą ir jūs—jūs jo beveik negirdite.

²³ Taigi, aš vėl suvokiu šį vakarą, aš—aš artėju prie pagrindų. . . Broli Vudai, kol aš neužmiršau to, aš turiu tą nosinę. Ar ne jūs man padavėte nosinaite, skirtą kažkam? Ar tai buvote jūs? Kažkas padavė man nosinaite, kad įsidėčiau į kišenę ir

nešiočiau, ir nuo to laiko aš turiu ją, per susirinkimą. Aš nežinau, kas tai buvo. Maniau, kad tai jūs pasakėte: „Nešiokite ją kišenėje, dėl ko nors“. kažkas. . . [Brolis Nevilas kalbasi su broliu Branhamu—Red.] Ar tai buvote jūs? Broli Džeksonai, ar jūs turėjote nosinaitę, skirtą kam nors? Štai ir viskas. Gerai. Tai. . . Taip, pone. Na, tai bus tiesiog čia, broli Džeksonai, jeigu jūs to norite. Ir taigi, žinau, kad kažkas man ją davė, pasakė: „Nešiokite ją savo kišenėje“. Ir tuomet aš įsidėjau ją į palto kišenę ir pamiršau apie ją.

²⁴ Dabar. . . Taigi, jei Viešpaties valia, ir su mano balsu bus gerai, arba sekmadieni ryte arba vieną sekmadienio vakarą, jei Viešpaties valia, aš noriu pasakyti Kalėdinį pamokslą, kurį aš turiu dėl jūsų: „*Neklystantis Ženklas*“. Jūs suprantate? Aš vis dar. . . Tai ištiko mane sekmadienio rytą, ir tuomet, kažkas užsiliepsnojo mano širdyje. Ir aš tiesiog buvau per toli nuėjęs tame pamoksle, kad vėl tai paimčiau. Taigi aš—aš noriu paimti tai sekmadienio rytą, jei Viešpaties valia, ar sekmadienio vakarą, vieną iš jų. Taigi, brolis Nevilas ir aš susitiksimė tuo metu.

²⁵ Taigi, kaip pasakė brolis Nevilas, taip pat ir aš noriu padėkoti kiekvienam iš jūsų už prisiminimą per Kalėdas, už jūsų atvirukus. Broli ir sese Spencer, aš gavau jūsų. Ir visi kiti aplink čia esantys, kurie atsiuntėte man savo atvirukus, aš tikrai vertinu juos ir dovanas bei daiktus, kuriuos jūs atsiuntėte. Mes tikrai tai vertiname. Nuo—nuo mano žmonos, ir manęs, ir—mes—ir vaikai, mes dėkojame jums. Mes norėtume, jeigu galėtume, nusiusti Kalėdinę dovanėlę kiekvienam, bet pamokslininkui tai tikrai būtų sunku padaryti, ar ne? Na, galbūt aplink, tiek kiek jų čia yra, aš tiesiog nepajėgčiau to padaryti. Suprantate? Aš tik. . . Bet aš norėčiau, kad galėčiau nors vaikučiams, kiekvienam, ką nors padovanoti. Aš tikrai norėčiau tai padaryti, bet tai tiesiog. . . Tarnautojai negali to padaryti. Suprantate? Tiesiog labai daug pirkimo. Bet mes visi, esu tikras, kad aš kaip ir kiti, kad mes labai branginame mūsų susirinkimą. Manau, kad vienas didžiausių dalykų, kuriuos jūs padarėte - yra jūsų meilė ir neblėstantis tikėjimas, kurį jūs įdėjote į mane, kaip jūsų—vienam iš jūsų pastorių čia ir—šiais metais.

²⁶ Broli Nevilai, tai taip pat ir jums, mano brangus broli. Ir ta puiki dvasia, kurią brolis Nevilas visada parodydavo, kaip: „Praeikite tiesiai į priekį, broli Branhamai; štai sakykla, užimkite ją. Telaimina Dievas, man patinka atsisėsti ir paklausyti“. Ir man—man tai patinka. Man—man tiesiog patinka tas nuolankus, nesavanaudiškas brolio Nevilo būdas.

²⁷ Ir jūsų visų tikėjimas, ir tiesiog. . . Vienas dalykas, kuriuo jūs galite padaryti man paslaugą, tai - melskitės už mane. Taigi, aš turėsiu nemažai numatytų susirinkimų, prieš pat didžios kelionės pradžią. Taigi, jie—jie bus išdėstyti aplink, aš manau, aplink Glazko, Kentukyje, aš turėsiu vakarą. Galbūt Kampbelsvilyje, Kentukyje, aš turėsiu vakarą. Ir—ir

dar kažkurioje tai vietoje Kentukyje, Villov Shade, aš manau, kad tai Villov Shade, aš turėsiu vakarą. Dėl... Tiesiog štai taip, aš jums pranešiu, kai tik mes juos sutvarkysime, apie artėjančius susirinkimus, kurie vyks, kurie dabar bus tiesiog nedideli numatyti susirinkimai, kol aš vėl sugrišiu į veiklą.

28 Bet aš neseniai iš naujo aną vakarą pašvenčiau save Dievui. Ir su Dievo pagalba ir iš Dievo malonės, aš noriu pasilikti poste kol aš mirsiu. Suprantate? Aš tai padariau maždaug prieš trisdešimt metų. Ir buvau... Bet aš kartais taip pavargstu, kad aš išeinu iš savęs. Aš tiesiog pasiekiu tokią vietą, kur aš tiesiog nebegaliu toliau eiti. Suprantate, jūs visi matote tai tiesiai čia. Jūs—jūs tiesiog nesuvokiate, kas yra štai ten, ir ten anapus, ir štai čia. Ir—ir netgi ne iš vieno—ne iš vieno miesto, ne; ne iš vienos valstijos, ne; ne iš Jungtinių Valstijų; bet iš pasaulio (suprantate?), iš viso pasaulio. Suprantate? Ir tai—tai gana daug, aš manau, susisiekęs ši vakarą, aš buvau susitikęs ar susisiekęs, ne su tūkstančiais, bet su milijonais žmonių. Suprantate? Ir jūs tiesiog nustebtumėte, kiek daug iš jų serga. Suprantate? Ir jie skambina; ir tai sukelia didelį spaudimą.

29 Taigi aš labai vertinu visas jūsų maldas. Ir su Dievo pagalba bei malone, linkiu kiekvienam iš jūsų geriausių Šventų Kalėdų. Prisiminkite mano posakį: tai ne Santa Klaus tai skirta Jėzui. Jūs suprantate? *Kalėdos* reiškia „Kristus“. Ir mes važinėjome vakar vakare, rodydami vaikams visus šiuos papuoštus namus ir visa kita, kas labai įspūdinga ir gražu. Bet aš pagalvojau, jeigu kada nors ant—ką nors tektų uždėti ant mano namų, tai, ką aš norėčiau užrašyti, būtų neoninė iškaba: „*Tikiuosi, Kad Kristus Bus Jūsų Kalėdose*“. Tai tiesa. Sugrąžinkite Kristų į Kalėdas.

30 Dabar, Tėve Dieve, mes prieiname prie klausimų. Mes ateiname labai, labai nuoširdžiai. Ir—ir šie brangūs žmonės, Viešpatie, padėjo šiuos klausimus ir—tai yra jų širdyse, ir galbūt yra dar daug pastate; ir jie tiesiog nori žinoti, ką daryti. Ir Tėve, aš—aš esu labai prastas Tavo pavaduotojas, bet aš meldžiu Tave, kad padėtum man pažinti Tavąjį Žodį, kad Jis atneštų patenkinantį atsakymą į kiekvieną klausimą. Tuomet mes atiduodame tai į Tavo rankas ir prašome to Tavo Vardu. Amen.

31 Dabar, brolio Pat klausimas čia yra labai, labai geras. Aš tiesiog galbūt pradėsiu nuo jo, broli Pat. Taigi, jeigu dar kas nors iš jūsų turite klausimą, jūs tiesiog užrašykite jį ir padėkite štai čia, arba—arba brolis Pat atneš jums popieriaus lapą, jeigu jūs neturite popieriaus lapo; arba aš tiesiog mielai padarysiu viską, ką galiu, kad atsakytumėte jį.

Taigi, tai gana įdomus klausimas, broli Pat. Tai skamba tarsi su humoro jausmu, bet tai klausimas.

101. Kur dabar yra tos dvasios, kurios įėjo į kiaules? Kur yra tos dvasios, kurios įėjo į tą kiaulių bandą tą dieną, kai Jėzus išvarė jas iš to maniako?

³² Na, broli Pat, kiek man žinoma . . . Taigi, pradėdant tai, mes pradėkime nuo demonologijos. Taigi, demonologija yra didis dalykas. (Taigi, kai kurie iš jūsų stebėkite laikrodį ir neleiskite man užtrukti per ilgai prie vieno klausimo.) Bet tos demonų jėgos, tos dvasios, pirma buvo žmoguje, vardu Legionas. Ar ne taip? Ir kadangi jo vardas buvo Legionas, nes *Legionas* Hebrajų kalba reiškia „daug“. Suprantate? Ten jų buvo daug.

³³ Ir tos dvasios, kurios buvo tame brangiame žmoguje, išvarė jį iš proto. Ir jeigu kas nors kada nors yra matęs išprotėjusį asmenį ar turėjo su juo reikalą, jie daugelį kartų jie—jie—jie yra stiprūs, nes jie yra taip apsėsti demono. Jeigu jums kada nors teko būti netoliese asmens, netekusio proto, o, prireiks kelių tvirtų vyrų, kad sulaukytų juos. Ir jie yra dvigubai ar trigubai stipresni už juos.

³⁴ Taigi, kai asmuo yra suluošintas ir Šventoji Dvasia imasi jų, jeigu šėtonas turi tiek jėgos, kad padarytų žmogų tris ar keturis kartus stipresnį už savo žmogiškąją jėgą, kiek daugiau jėgos gali įdėti Dievas į žmogų? Suprantate? Štai kas nužengia ant jo, leidžiant jam vaikščioti Dievo jėgoje, kai jis gulėjo luošas daugelį metų. Jo kaulai atsistato; ir jo rankos išsitiesina; jis vaikšto, kaip jaunas, visai kitoks žmogus, nes ant jo yra Šventosios Dvasios jėga.

³⁵ Taigi, šie buvo tokie pikti, kol jie surakino tą žmogų grandinėmis, ir jis galėjo jas sutraukti. Ir jie sakė, kad jis sutraukydavo jas. Ir niekas—niekuo negalėjo jo surišti. Jis buvo iš tikro labai sunkus atvejis, nes jame buvo legionas demonų. Ir tuomet, kai jis . . . Jėzus perplaukęs atėjo į Gadarą ir pradėjo eiti link kapų . . . Ir jis buvo toks piktas, ne žmogus (suprantate?), su žmogumi viskas buvo gerai.

³⁶ Tai ne žmogus. Kai jūs matote tokį asmenį, niekada negalvokite, kad tai žmogus; tai demonas, kuris yra tame žmoguje.

Taigi, tas maniakas ant pakylės tą vakarą, ruošėsi užmušti mane, ten Oregone. Tas žmogus, aš—kai jis priėjo prie manęs, užuot . . . jis spjaudė man į veidą ir vadino mane „gyvate žolėje“, beveik dešimties tūkstančių žmonių akivaizdoje, na, tai buvo ne tas, tai buvo ne tas žmogus. Jis yra žmogus, kuris valgo, geria, miega, galbūt turi šeimą ir myli, ir—ir tiesiog lygiai toks pat, kaip aš ar jūs. Bet tai buvo tas demonas jame, kuris tai darė. Suprantate?

³⁷ Ir jūs niekada neišvargsite demono turėdami netinkamą nuostatą. Reikalinga meilė, kad padaryti tai. Ir meilė yra galingiausia jėga, kokia tik yra pasaulyje. Taigi, jeigu jūs atkreipėte dėmesį, šėtonas visada neapkenčia. Neapykanta yra

iš šėtono. Ir kai žmonės ko nors neapkenčia, atminkite, tai yra siaubingas demonas - neapkęsti ar nemėgti. Jūs neturite šito daryti.

38 Jūs prisimenate, kai . . . Jėzus pasakė savo pamoksle, kad kai jūs meldžiatės: „Tėve mūsų, Kuris esi Danguje“, . . . Ir kai Jis nusileido, Jis pasakė: „Jei jūs neatleisite iš visos savo širdies kiekvienam žmogui jo nusikaltimų, tai ir jūsų Dangiškasis Tėvas neatleis jums jūsų nusikaltimų“. Suprantate? Jūs neturite taip daryti.

39 Bet taigi, kai šėtonas sukuria neapykantos jėgą (suprantate?) užbėgti ant pakilos tam, kad užmušti mane, kur fiziškai jis buvo daugiau nei pajėgus, daug daugiau. . . Jis galėjo pakelti mane, tikriausiai, savo dviem pirštais, paėmęs tiesiog štai taip už diržo, nes jis svėrė du šešiasdešimt ar du septyniasdešimt; jis buvo daugiau nei šešių su puse ar septynių pėdų ūgio, didelis stambus vyrukas. Ir tiesiog. . . Jis tik trenkė kumščiu pamokslininkui gatvėje, sulaužė jam raktikaulį ir žandikaulį, ir sužeidė jį, ir jį paguldė į ligoninę. Jis tiesiog neapkentė pamokslininkų. Ir tada, jis tiesiog pribėgo, norėdamas mane užmušti. Suprantate?

40 Taigi, tame žmoguje buvo kai kurios iš tų dvasių, kurios buvo išvartytos iš kaulių Gadare. Kai kurie iš tų vargšų žmonių ten, psichiatrinėse įstaigoje, daužo savo galvas į paminkštintas grotas, kamerose. Atminkite, demonai niekada nemiršta. Demonai visada gyvena, bet ateis laikas, kai demonai turės mirti. Jie bus visiškai sunaikinti. Bet dabar, jie yra gyvi ir iš kartos į kartą daro poveikį žmonėms. Kai kurie iš jų vėžio pavidalu; kai kurie epilepsijos pavidalu; kai kurie tuberkuliozės pavidalu. Jie įeina į kūną, bet regis, jie yra bejėgiai, kol neįsisiskverbia į asmenį. Jie turi veikti per asmenį, kas priveda prie kitos minties, kad Šventoji Dvasia yra—dengia žemę, bet Ji beveik bejėgė, tol kol Ji neįeina į jus ir į mane.

41 Dievas pasikliauja jumis ir manimi. Suprantate? Šventoji Dvasia . . . Žemė pilna Dievo Dvasios, bet Ji yra išlieta. Tačiau Ji—Ji negali veikti, kol Ji neįeis į mus, žmones, kad galėtų veikti.

42 Ir šėtonas nori perimti mus, kad veiktume pagal jį. Jis įgauna tokį švelnų pavidalą, jis pradeda nuodėmėje. Jeigu jis gali laikyti jį tiesiog teisiu žmogumi, geru žmogumi ir tiesiog leisti jam ir toliau taip tęsti, ir stengtis būti štai tokiu geru; jeigu jis gali jį laikyti štai taip, kol jis miršta - tai viskas, ką jis nori padaryti. Jis turi jį, kadangi nesvarbu, koks jūs esate teisus, koks geras jūs esate, koks doras jūs esate, koks švarus jūs esate, koks sąžiningas jūs esate, jūs niekada nepateksite į Dangų, kol jūs nebūsi gimęs iš naujo. Jėzus taip pasakė. Taigi nėra . . . Tai . . . Jūs turite gimti, jūs turite atgimti, kitaip, nėra jokio būdo pasaulyje, kuriuo jūs kada nors įeisite į Dangų, ar kada nors—ar kada nors ateisite pas Kristų.

43 Taigi, prieš keletą minučių aš pasakiau, kas gali sukelti jūsų mintyse kitą klausimą, kad aš—kad aš mokiau, ir tai apie—apie . . . Kad aš netikiu, jog yra amžinas . . . Aš netikiu, kad Biblija moko apie amžiną, deginantį pragarą. Taip nėra, nes jeigu pragaras yra amžinas ir žmonės, kurie ten patenka, bus amžinai baudžiami, vienintelis būdas, kaip jie gali būti amžinai baudžiami - jie turi turėti Amžinąjį Gyvenimą. Ir yra tik viena Amžinojo Gyvenimo forma, ir tai - Dieve. Suprantate? Taigi jie turi būti visiškai sunaikinti (suprantate?); štai taip, jų fizinė dalis visiškai sunaikinama ir tuomet jų dvasinė dalis visiškai sunaikinama. Tai yra visiškas pilnas sunaikinimas; iš to daugiau nieko nebelieka. Biblija tai vadina: „Nei šaknies, nei šakos“. Jie visiškai išnyksta.

44 Ir tada, aš galiu įrodyti, kad Danguje yra lygmenys, kad jie nebus visi vienodame lygmenyje, bet jūs turėsite vienodą Amžinąjį Gyvenimą. Tačiau Biblijoje sakoma, kad žemės karaliai atneša savo garbę ir šlovę (Apreiškimo 22)—atneša savo garbę ir šlovę į miestą. Tai įrodo, kad naujoje žemėje bus karaliai, karaliai ir valdovai. Jėzus pasakė Savo mokiniams . . . Jie paklausė: „Ką mes turėsime, palikę tėvą, motiną, ir viską, kad sekti paskui Tave?“

45 Jis atsakė: „Iš tiesų, Aš sakau jums, jūs sėdėsite ant dvylikos sostų, teisdami dvylika Izraelio giminių, tą dieną“. Suprantate, tai kita, tai žemiška sistema, kuri atsiras, kuri bus—kuri bus daug pranašesnė už viską. Joje nebus nuodėmės, bet taigi, jie turės miestuose valdovus ir taip toliau, kai viskas vyks Amžinojo Gyvenimo būdu.

46 Tačiau nedorėliai bus nubausti už savo nuodėmes pagal kūne padarytus darbus, ir tuomet bus pilnumoje visiškai sunaikinti. Taigi, tiesiog prisiminkite tai. Jūs, kurie užsirašote, prisiminkite tai.

47 Ir užsirašykite tai įrašuose, kad yra tik viena Amžinojo Gyvenimo forma, ir mes jos ieškome; ir tik Dievas turi Amžinąjį Gyvenimą.

Nėra dviejų Amžinojo Gyvenimo rūšių - vienas Amžinasis Gyvenimas, ir tai viskas, kas gyva. Ir atminkite, užsirašykite tai savo užrašuose: Viskas, kas buvo sukurta, kas turėjo pradžią - turi ir pabaigą. Viskas, kas turėjo pradžią, turi ir pabaigą, ir tik tai, kas neturėjo pradžios, neturi ir pabaigos. Ir tik vienas dalykas, kuris niekada neturėjo pradžios - tai buvo Dievas. Ir yra vienintelis būdas, kaip jūs galite prisikelti prisikėlime - tai turėti savyje tą Amžinąjį Gyvenimą. Suprantate? Tai vienintelis būdas, kad jūs kada nors sugrįšite - tai, kažkas, kas neturėjo pradžios. Ir kai jūs gavote Šventąją Dvasią, jūmyse gyvena Gyvenimas, kuris niekada neprasidėjo ir niekada negali baigtis; ir jūs turite tą Gyvenimą savyje - tuomet jūs turite Amžinąjį Gyvenimą ir esate

Dievo sūnūs ir dukterys. Suprantate? Ir jūs daugiau negalite mirti, kaip ir Dievas negali mirti, nes jūs esate Dievo dalis.

⁴⁸ Čia prieš kurį laiką, čia kažkur, mes gavome klausimą apie išankstinį numatymą, jis atveda prie to paties dalyko. Jūs tampate Dievo dalimi; ir jeigu Dievas padalijo Save tame didingame Ugnies Stulpe, ir tie maži liežuviai pasidalijo ant kiekvieno iš tų žmonių, ir Jis tebedaro tą patį šiandien. Mes galime tai įrodyti savo turima patirtimi, Biblijos mokymais, moksliniais tyrimais, fotografija, parodančia, kad tai yra Tai - Dievas padalina Save Savo žmonių tarpe. „Ir kadangi Aš gyvenu, tai ir jūs gyvensite“, - Jėzus pasakė. Mes negalime mirti. Nėra tokio dalyko kaip mirtis, krikščioniui; „Nes kas tiki Mane, jeigu ir jis ir mirs - jis gyvens: Ir kiekvienas, gyvenantis ir tikintis Mane, nemirs per amžius“. Suprantate?

⁴⁹ „Mirti“, - žodis *mirtis* reiškia „atskirtas“. Taigi, fiziškai mes atsiskiriame nuo mūsų fizinės pusės, kadangi tai tebėra nuodėmė, bet mūsų dvasia yra iš Dievo, kuri niekada negali būti atskirta nuo Dievo, nes mes esame Dievo dalis. Mes—mes atnešame... Mes sugražinami į tą Dievo mintį. Viskas, ką Dievas daro, yra tobula ir amžina. Ir kai pačios Dievo mintys išėjo, dėl žmonių karalystės, kurie garbins Jį, tos pačios mintys yra amžinos. Suprantate? Jos daugiau negali pražūti. Kiekvienas Dievo Žodis yra amžinas. Jėzus pasakė: „Dangus ir žemė praeis, gali praeiti ir dangus, ir žemė, bet Mano žodžiai niekada nepraeis“. Suprantate? Jie yra amžini su Dievu. Ir „Jeigu jūs pasilikssite Manyje ir Mano Žodis jumyse...“ Suprantate? Mes tampame Jo Žodžio dalimi, Jo Gyvenimo dalimi, nes mes esame kūnas iš Jo kūno ir kaulas iš Jo kaulo, ir gyvenimas iš Jo Gyvenimo. Tuomet mes daugiau negalime pražūti, kaip ir Pats Dievas negali pražūti. Štai kas yra Šventoji Dvasia.

⁵⁰ Vyrukas atvyko čia iš Džordžijos, brolis Evans. Jis lankėsi visur visoje šalyje. Ir jis yra didis mano gero draugo rėmėjas, Oral Robertso; ir jis—jis parėmė visas jo televizijos laidas ten, ir daug dalykų, kuriuos jis padarė. Bet jis pasakė man anądien, jis pasakė: „Broli Branhamai, aš buvau nuvykęs į brolio Džagerio mokyklą. Aš pabuvojau visur; išbuvau ten tris mėnesius. Aš medžiojau; aš nuvykau į tas vietas, į kiekvieną iš jų, ir vėl grįždavau prie to paties dalyko. Aš niekada negalėjau rasti vietos, kur aš būčiau tikras (suprantate?), jei aš darysiu *tą* ar aš darysiu *ana*, ir ką galėčiau padaryti *čia*, ar aš esu, ar ne, - pasakė, - kol aš neišgirdau jūsų mokymų“. Pasakė: „Tuomet tai išsprendė kartą ir visiems laikams“. „Nes aukotojai, vieną kartą apvalyti, daugiau nebejaučia sąžinėje nuodėmės“. Jis perėjo iš mirties į Gyvenimą, ir jame gyvena Amžinasis Gyvenimas, ir jis negali mirti, kaip ir Dievas negali mirti. Tiksliai pagal Bibliją. Suprantate? Juo amžinai pasirūpinta, nes jis turi Amžinąjį Gyvenimą.

⁵¹ Taigi, tai nereiškia, kad jūs galite nuodėmiauti ir likti nenubaustu, nes kai jūs nusidedate, jūs esate baudžiamas už savo nuodėmes. Būtent taip. Bet tol, kol ten yra Amžinas Gyvenimas - jūs gyvenate amžinai. Jėzus pasakė: „Kas Mano Žodžių klauso (Švento Jono 5:24)—kas Mano Žodžių klauso, tiki Tuo, kuris Mane siuntė, turi Amžinąjį Gyvenimą ir niekada nepateks į teismą, turi—bet yra perėjęs iš mirties į gyvenimą“. Suprantate? Visi. . . „Niekas negali ateiti pas Mane, jeigu Mano Tėvas pirma jo nepatrauks; ir visi, kurie ateis pas Mane, Aš. . . Ir visi, kuriuos Mano Tėvas Man davė, ateis pas Mane“. Teisingai. „Visi, kuriuos Jis davė, ateis, ir nė vienas iš jų nebus prarastas. Aš duosiu jiems Amžinąjį Gyvenimą ir prikelsiu jį paskutinėmis dienomis“. (Švento Jono 6) O, koks palaimintas užtikrinimas. Suprantate? Tada jums nereikės vaikštinėti mirtinai išsigandus ir galvoti.

⁵² Dievas suteikė mums tobulą užtikrintumą, kad mes esame Jo vaikai. Ir kaip Savo vaikus, Jis mus pataiso, lygiai taip pat, kaip aš pataisau savo vaikus, jūs pataisote savo vaikus. Kai jie klysta, mes juos pataisome. Jeigu—jeigu mano vaikai elgiasi neteisingai, tuomet tai mano, kaip tėvo, pareiga pataisyti juos. Ir tada, jeigu Dievo vaikai pasielgia neteisingai tai Jo, kaip Tėvo, pareiga - ir Jis pataisys jus. Tiesiog prisiminkite tai, jūs būsite pataisomi. Bet tol, kol jūs esate Jo vaikas, pasauliui geriau laikytis atokiau nuo jūsų (teisingai!), nes Jis pasakė: „Būtų daug geriau, kad girnų akmuo būtų užkabintas jam ant kaklo ir jis būtų paskandintas jūros gelmėse, nei kad padarytų skriaudą vienam iš šitų mažutėlių, kurie tiki Manimi“. Teisingai. Koks tai bus teismas?

⁵³ Taigi, broli Pat, grįžkime prie jūsų klausimo. Dvasios, kurios išėjo iš to žmogaus, kurios varinėjo jį kaip maniaką (suprantate?), šiandien daro žmonėse tą patį. Suprantate? Tai tos dvasios, tūkstančius kartų tūkstančiai. Ir šėtonas įeina tiesiog kaip su trupučiu opiumo. Tai lygiai taip pat, kaip jie paima mokinukę; pirmas dalykas, kurį jie padarys - tai duoda jai parūkyti cigaretę. Suprantate? Taip ji pradeda. Ir sekantis, ką jie daro, jie duoda šiek tiek stipresnio. Ir tuomet, pirmas dalykas - tai baigiasi marihuana; o paskui tai tampa tikra narkotikų priklausomybe. Ką tai daro? Tai veda juos į beprotybę. Jie tiesiog išproteja, ir šėtonas užvaldo juos. Suprantate?

⁵⁴ Taigi, šėtonas yra cigarečių rūkyme. Tai jo švelni forma. Taigi, jeigu jis matys, kad jūs esate gana protingas ir supratote tai, jis niekada neleis jums nueiti toliau nei cigaretės. Suprantate? Tol, kol jis gali jus ten pakankamai ilgai laikyti, kol jis galės paimti, ištraukti jūsų gyvybę, kadangi jis žino, kad jūs negalite išeiti, kol Dievas nepasakys. Bet jūs girdėsite pamokslą po pamokslo, pranešimą po pranešimo, stumtelėjimą po stumtelėjimo, ir išpėjimą po išpėjimo apie tai; ir jeigu tik jis galės sulaukyti jus, kad jūs galvotumėte apie ką nors kita, kaip būti populiariu asmeniu ar jūs turite tai turėti, ar kažką

panašaus, tuomet jis tiesiog laikys jus ten tol, kol jis išves jus. Arba jeigu jis tik leis jums prisijungti prie bažnyčios ir sakyti: „Aš būsiu geru žmogumi. Aš atversiu naują puslapį. Aš išsigysiu. . . Aš—aš nueisiu į bažnyčią ir prisijungsiu prie bažnyčios“. Jei jis tik gali jus laikyti tame, tai viskas, ką jam reikia padaryti. Jis dar jus turi, nes jūs. . . Jėzus pasakė: „Iš tiesų, iš tiesų (tai visiškai, absoliučiai), Aš sakau tau: jei kas negims iš vandens ir Dvasios, jis jokių būdų neįeis į Karalystę“.

Leiskite man jums tiesiog kai ką parodyti. Šią popietę aš kalbėjau su vienu broliu, broliu Vud, kai mes buvome kelionėje, tiesiog išvykau, stengdamasis, tiesiog kad pailsėtų mano protas, nekalbėti, kad užtektų balso, kai kalbėsiu šį vakarą.

⁵⁵ Dabar, atkreipkite dėmesį! Mes einame ten ir paimame puikų stambų kukurūzo grūdą. Tai puikiausias kukurūzo grūdas, koks tik yra šalyje. Ir aš ketinu. . . Na, kukurūzas ar varpa, vadinkite tai, kaip norite. Aš—aš nuvešiu jį čia, į Klarko apskrities mugę, ir laimėsiu už jį mėlynąjį kaspiną. Tai pats geriausias kukurūzo grūdas, puikiausias kada nors ten matytas kukurūzas. Aš gausiu už jį mėlynąjį kaspiną. Aš nuvešiu jį į Floyd'o apygardą; nuvešiu į Harisono apygardą. Aš nuvešiu jį valstijai ir nuvešiu jį į šalį. Ir jis visur laimės mėlynąjį kaspiną. Tai puikiausias kukurūzo grūdas. Ir mokslininkai su savo puikiu mikroskopu, jie apžiūrės jį ir ištirs, kad pažiūrėtų. . . Jame reikiamas kiekis kalio ir reikiamas kiekis kalcio, ir—ir reikiamas drėgnumas. Viskas, kas įeina į šio kukurūzo grūdo sudėtį - tiesiog visiškai tobula. Taigi, jūs sakote: „Aš pasodinsiu jį, ir iš jo man išaugs kitas puikus grūdas“. Ir pasodinate jį į žemę. Jei tas kukurūzas, tas tobulas grūdas, neturės savyje gyvybės užuomazgos, jis gulės ten ir supus, ir tai bus jo pabaiga. Jis niekada nebeišdygs, kad ir koks tobulas jis būtų. Jis—jis niekada neišdygs, kol jame nesudygs nauja gyvybės užuomazga.

⁵⁶ Ir jūs galite paimti žmogų. . . Taigi, aš nenoriu užgauti jausmų, aš tiesiog. . . Tai yra bažnyčia, tai yra mano bažnyčia, ir aš esu laisvas kaip paukštis. Suprantate? Taigi, aš noriu, kad jūs atmintumėte, jog žmogus gali būti geras; jis gali mokėti dešimtinę; jis gali būti sąžiningas; jis gali padėti našlei; jis gali padėti našlaičiui; jis gali būti bažnyčios narys. Jūs nerasite tame žmogeje nei vienos ydos. Kiekvienąkart, kai kas nors atsiranda, iškart ištraukia iš savo kišenės, atiduoda vargšui paskutinį centą. Jis—jis stovės su jumis per sunkumus, ir vargus. Jis bus jūsų bičiulis, net kai daugelis vadinamųjų kitų, atstums jus ir panašiai; ir tas žmogus vis dar yra už Dievo karalystės ribų, nebent jis būtų pripildytas Šventąja Dvasia, Amžinuoju Gyvenimu. Teisingai! Štai kaip tai svarbu.

⁵⁷ Dėl šios priežasties aš stengiuosi, kad mano bažnyčia pamatytų tai. Ir aš—aš meldžiu, kad jūs nemanytumėte, jog aš tik bandau sumaniai elgtis tame. Aš—aš stengiuosi jums pasakyti, kad šėtonas yra toks apgaulingas, kad jis taip suklaidina, kol

jis—jis priverčia jus elgtis kaip krikščionis. Jis padarys ką nors ir pamėgdžios Kristų net patiems Išrinktiesiems. Biblijoje pasakyta, kad jie bus taip arti vienas kito. Jūs būsite geras žmogus. Jūs turėsite. . .

⁵⁸ Taigi, pažvelkite čia, dabar leiskite man parodyti jums pavyzdžių, kad būtumėte tikri. Mes norime, kad tai išliktų Rašte, kol mes kalbame apie šias dvasias. Ezavas buvo kur kas geresnis žmogus visais atžvilgiais, kaip jūs bepažvelgtumėte, nei Jokūbas. Taigi, Ezavas (teatleidžia man Dievas už tokią pastabą), jis tiesiog buvo niekšelis. Štai ir viskas. Taigi, jeigu jūs pastebėsite jį, kas jis buvo? Skundikas ir didelis melagis. Taigi, jei—jei aš neteisingai kalbu, teatleidžia man Dievas, bet jis melavo. Ir apgaudinėjo, vargu ar kada nors buvo toks kaip jis. Kai jis paėmė tas dėmėtas lazdeles ir įdėjo jas į vandenį, kad besilaukiantys galvijai ir avys atsivestų dėmėtas avis ir dėmėtus galvijus, kad perimtų juos į savo—savo rankas. . . Ką jis padarė? Jis apsilvilko Ezavo apsiausta, avies kailį, ir visa kita, ir nuėjo ten, ir apsimetė Ezavu savo aklo tėvo akivaizdoje, kuris buvo pranašas. Teisingai? Na, jis buvo apgavikas; jis iš tikro toks buvo. O Ezavas buvo. . . Aš neturėčiau—galbūt man nereikėjo pasakyti taip tokiu būdu. Suprantate? Aš ne taip norėjau pasakyti. Aš—aš atsiimu tai. Jis—jis bu- . . . jis—jis buvo. . . Aš nežinau; jūs žinote, kas jis buvo. Suprantate? Jūs tiesiog pagalvokite mintyse; aš. . . Jis buvo—jis buvo didis Dievo žmogus, ir aš nenoriu kalbėti apie jį nieko blogo (jūs suprantate?), bet aš tik bandau atkreipti dėmesį į nedidelius—nedidelius dalykus, kuriuos jis padarė. Tik pažiūrėkite, kokių niekšelis jis buvo. Melagis? Žinoma, jis buvo tiesiog—jis buvo baisus melagis. Bet ką jis bandė padaryti?

⁵⁹ Pažvelkite į Ezavą. Ezavas buvo geras žmogus, doras, geras šiandieninės bažnyčios narys. Ką jis padarė? Jis buvo medžiotojas. Jis išeidavo. . . Žinoma, tuomet jie taip pragyvendavo. Jis rūpinosi savo tėvo galvijais. Jo tėtis buvo aklas. Pranašas, Viešpaties pranašas buvo aklas ir apgautas savo paties sūnaus, pranašas, Izaokas; per jį atėjo Kristus. Jūs galite vadinti jį pranašu, Biblijoje pasakyta, kad jis buvo pranašas. Ir buvo aklas? Kodėl jis pats savęs neišgydė? Ir kodėl jis nežinojo, kad tai buvo Ezavas—kad tai buvo Jokūbas, o ne Ezavas? Suprantate? Dievas ne viską pasako savo pranašams. Jis jiems pasako tik tai, ką Jis nori, kad jie žinotų. Suprantate?

⁶⁰ Dievas igyvendino tuomet planą, ir jam reikėjo veikti pagal jį. Dievas. . . Jeigu jūs atsiduosite Dievui, Dievas padarys taip, kad jūs veiktumėte tiksliai pagal jo planą.

⁶¹ Dabar, atkreipkite dėmesį, ką jis padarė, ką šis vaikinukas padarė. Ezavas išėjo ir stengėsi pasirūpinti savo vargšu, senu, aklu tėvuku; o Jokūbui, regis, jam nerūpėjo, kas jam atsitiks. Bet Jokūbas norėjo vieno dalyko - tai buvo pirmgimio teisė. Nežiūrint į tai, kas atsitiks, kaip jam teks ją gauti, iki kokio lygio jam reiks nusileisti, ta pirmgimio teisė buvo viskas,

kas jam rūpėjo. O Ezavas, Biblijoje pasakyta, paniekino savo pirmgimio teisę; Biblijoje taip pasakyta. Ir Biblijoje pasakyta: „Kad neatsirastų ištvirkėlių ir bedievių tarp jūsų, kaip tas piktas žmogus Ezavas, kuris paniekino savo pirmgimio teisę ir pardavė ją už valgio kąsnį . . .“

⁶² Taigi, kas yra pirmgimio teisė? Tai teisė. Štai ką aš dabar bandau jums pasakyti. Ši Šventoji Dvasia yra jūsų pirmgimio teisė; tai jūsų Pirmgimio Teisė. Tai jūsų Dievo suteikta teisė. Taigi, žmonės šiandien sako: „Aš lankysiu bažnyčią. Esu toks pat geras, kaip ir kitas žmogus. Bet, kad aš elgčiausi kaip vienas iš tų šventų velenėlių? Tik ne aš“. Na, jūs Ezavas! Suprantate? Tai tiesiog tas pats dalykas – paniekinti pirmgimio teisę. Na, jis iškeičė ją į valgio kąsnį. Ir jūs parduodate ją . . . Aš nesakau, kad jūs, bet pasaulis parduoda ją už daug mažesnę kainą.

⁶³ Ezavas buvo alkanas. Bet, suprantate, jei gerumas būtų įskaitytas . . . Jeigu kas nors . . . Jei mes nueitume ten ir kelias dienas pasiliktume prie palapinės, mes sužinotume, kad Ezavas buvo . . . Mes būtume pasirinkę Ezavą. Suprantate? Bet savo širdyje jis norėjo tos pirmgimio teisės. Jam daugiau niekas nerūpėjo; jis norėjo tos pirmgimio teisės. Tai viskas, ko jis norėjo.

⁶⁴ Ir Ezavas norėjo būti geru vaikinui ir viskuo rūpintis, ir tiesiog viską daryti teisingai, ir viską padaryti taip, kaip . . . Jis buvo tikras geras, įstatymo besilaikantis žmogus; Ezavas buvo. Jis norėjo, kad viskas būtų teisingai. O Jokūbas norėjo vieno dalyko, ir tai buvo pirmgimio teisė, ir tai viskas, kas jam rūpėjo. Ir Ezavas . . . Jūs matote, kas nutiko abiem vaikinams. Suprantate? Ir netgi iš Jokūbo kilo dvylika patriarchų, iš kurių kilo, na, dvylika Izraelio giminių, iš Jokūbo. Ir jis pavadino—ir Dievas pavadino Jokūbą Savo sūnumi. Ar jūs suprantate, ką aš turiu omenyje?

⁶⁵ Ta Šventoji Dvasia jums turėtų būti svarbesnė už visa tai, kas yra pasaulyje – jūsų prestižą, jūsų gyvenimą, jūsų darbą, už viską, kas tik yra. Jūs neturėtumėte sustoti, kol negausite Jos. Jūs turite Ją gauti. Tai turi būti pats . . . Ir jūs sakote: „Na, aš bijau, kad jie—jie mano darbe. Aš bijau, kad mano vyras, mano . . .“ Nebijokite; tegul Tai būna pirmoje vietoje. Palikite visa kita nuošalyje. Tegul Tai būna pirmoje vietoje. „Na, tikiuosi, kad vieną iš tų dienų aš gausiu Ją, broli Branhamai“. Ne vieną iš tų dienų – dabar! Dabar yra laikas. „Tegul Tai būna pirma prieš man—prieš man darant ką nors kita. Leiskite man Ją turėti dabar!“ Žūtbūtiniai! Tai padėtų atsakyti į mūsų klausimą. Jūs esate . . . kai jūs žūtbūtiniai Jos trokštate, iš tikrųjų turiu Ją gauti ar mirti (suprantate?), štai kada jūs gausite Ją.

⁶⁶ Kadaise čia, mieste, buvo vienas žydas. Aš nežinau, pažinojote jį ar ne. Jis buvo išgydytas nuo vėžio. Jie davė—išvarė jį. Kai jis buvo pakrikštytas Jėzaus Kristaus Vardu, tuomet jie iš tikro jį išvarė, išmetė jį laukan. Ir tada jis nuėjo

ir prisijungė prie Metodistų bažnyčios. Ir jie sužinojo, kad jis buvo pakrikštytas Jėzaus Vardan, ir jie išvarė jį laukan esant minusinei temperatūrai, maždaug dešimt šalčio, Ohajuje; pastatė jam ten gultą (broli Fleeman, jūs turėtumėte prisiminti brolių Vance, ar ne?)—išvarė jį laukan, ten, ir ten buvo vandens siurblys, ir pasakė: „Aš manau, kad čia vandens užtektinai, kad tu persikrikštytum Jėzaus Vardu“.

⁶⁷ Kad ir kaip, kartą jis man papasakojo nedidelę istoriją. Jis pasakė, kada *tam tikri* žmonės, jo žmona—jie stovėjo su . . . Ir jis surinko visą savo mantą į seną, sulūžusį sunkvežimį ir išvažiavo iš miesto. Ir jo žmona pasakė: „Ar žinai ką? Man reikėjo atsigerti vandens prieš išvažiuojant iš tos vietos“. Pasakė: „Aš noriu gerti“.

Na, jis pasakė: „Mieloji, ten vandens kolonėlė“.

Pasakė: „Na, važiuok, kol rasime geresnę vietą“. Suprantate?

Ir jis pavažiavo šiek tiek toliau ir pasakė: „Ten kita vandens kolonėlė“.

Pasakė: „Na, tiesiog važiuok toliau“. Suprantate?

⁶⁸ Bet pasakė: „Tuomet, kai išvažiuoju į užmiestį, ten nebuvo jokios kolonėlės“. Pasakė: „Ji tiesiog buvo taip ištroškusi vandens“. Ir pasakė: „Po kurio laiko, toli laukuose buvo senas kaimiškas siurblys, toli laukuose, siurblys, tiesiai už galvijų bandos; ir ji bijojo galvijų“. Bet jis pasakė: „Ji tarė: ‚Levi, man tiesiog reikia atsigerti!‘“ Taigi jie—jis sustabdė automobilį. Ir pasakė, kad jam dar nespėjus sustabdyti automobilio, ji jau buvo išlipusi ir lipo per užtvarą. Jai reikėjo vandens. Ir kai Dievas tampa jums toks realus, kai jūs štai taip trokštate, tada arba Dievas, arba jūs mirsite, jūs nebegalite daugiau laukti, tuomet kažkas įvyks. Tuomet—tuomet jūs turite reikalą su Dievu. Štai kada jūs imatės—tai įvyksta.

⁶⁹ Taigi, tos piktos dvasios apgaudinėja žmones. Ir dažnai tos dvasios būna labai religingos. Taigi, jūs sakote: „Jūs turite omenyje, religingos?“ Taip, pone! Netgi moko Rašto, Biblijos. Jos tikrai moko.

⁷⁰ Taigi, atkreipkite dėmesį! Jėzus atėjo pas žmonių grupelę, kurie buvo šventi kunigai; ir jie laikėsi įstatymų iki raidės; ir buvo labai, labai religingi. Ir Jėzus—Jonas pavadino juos, tarė: „Jūs - angių išperos (tai yra gyvatės), kas perspėjo jus bėgti nuo ateinančios rūstybės?“ Kai Jėzus juos pamatė, Jis pasakė: „Jūs esate iš savo tėvo šėtono“. Dievas tai kalbėjo. Tokie religingi, kokie tik jie galėjo būti.

⁷¹ Atminkite, kai—šėtonas pasiima savo žmogų, bet niekada nepasiima savo dvasios. Dievas pasiima Savo žmogų, bet niekada nepasiima Savo Dvasios. Suprantate? Šventoji Dvasia ateina į jūsų gyvenimą ir pašventina jūsų dvasią, gyvena per jus ir

suteikia jums jėgos, kad gyventi. Bet kai—kai jūsų dvasia išeina, jūsų dvasia lieka su Dievu; bet Šventoji Dvasia, kuri buvo ant jūsų, nužengia ant ko nors kito, ir ant ko nors kito, ir ant ko nors. . .

⁷² Ši Dvasia, kuri buvo ant Elijo, nužengė ant Eliziejaus, dviguba Jos dalis; po septynių šimtų ar aštuonių šimtų metų nužengė ant Jono Krikštytojo, versdama jį elgtis. . . Pažvelkite kaip Elijas, pažvelkite kokiu buvo Elijas: stambus, plaukuotas vyras, žandenos aplink visą veidą; su avies kailiu, atrodė kaip apgailėtinas menkysta, jo veidas kyšojo štai taip, šlepsėjo ten, apsisiautęs dideliu odos gabalu, jo diržai kaip—diržai aplink jo juosmenį, štai taip. Jei jūs būtumėte. . . Jeigu jis būtų priėjęs prie jūsų namų, jūs pasakytumėte: „O-o-o, tai bent! Iš karto iškvietumėte policiją. Štai toks vyrukas stovi prie mano durų“. Bet tai buvo Viešpaties pranašas. Žinoma buvo! Ir tuomet, kai jis mirė, ant Elijo nužengė dviguba Jo Dvasios dalis; ir tuomet po aštuonių šimtų metų nužengė ant Jono Krikštytojo ir privertė Joną elgtis lygiai taip pat, kaip jie elgėsi, nes Tai buvo Elijo dvasia.

⁷³ Taigi, jeigu Elijo dvasia ant Jono, vertė Joną elgtis kaip Elijas, Dievo Dvasią ant jūsų vers elgtis jus kaip Jėzus. Taigi, štai kur jūs randate Šventąją Dvasią. Suprantate? Štai ką daro Šventoji Dvasia. Ji padaro jus romius, padaro jus nuolankius, padaro jus atlaidžius.

⁷⁴ Ar galėtų jie nuplėšti žandeną nuo jūsų veido, jeigu jūs turėtumėte juos, išrauti juos ir spjauti jums į veidą, kai jūs turėtumėte jėgą pakviesti legionus Angelų? Ar galėtumėte tai padaryti iš meilės žmonėms, kurie spjaudė jums į veidą? Ar galėtumėte tai padaryti? Jei kas nors tiesiog prieitų prie jūsų ir pasakytų: „Ei tu, veidmaini!“ – ir suduotų jums per vieną veido pusę, ar jūs galėtumėte melstis, kad jiems būtų atleista? Taigi, štai kur pasitikėjimo—išbandymas, ar jūs turite Šventąją Dvasią, ar ne. Suprantate? Kai kas nors sako ką nors pikta prieš kažką, kartais tvirtina turintys Šventąją Dvasią: „Aš su ja atsiskaitysiu, jei tai užtruks iki paskutinės mano dienos“. Suprantate? Taigi, štai kur jūs pasitikrinkite, ar turite Šventąją Dvasią. Suprantate? „Palaiminti jūs, kai žmonės dėl Mano Vardo melagingai kalbės apie jus visoki blogi“. Bet jūs ką, eisite atsikaityti su jais? Ne! „Džiūgaukite ir būkite be galo džiaugsmingi, nes taip jie persekiojo pranašus, kurie buvo prieš jus“. Suprantate?

⁷⁵ Kai kas nors kalba apie jus pikta – jūs sakykite ką nors gera. Jeigu negalite apie juos pasakyti ko nors gero, tuomet nieko nesakykite. Tiesiog palikite tai. Suprantate? O paskui, kai atsigausite, tuomet melskis už juos.

⁷⁶ Jei kas nors ir padėjo mano gyvenime suprasti, kad Šventoji Dvasia įėjo į mane ten tą dieną, taip ir buvo. Buvau karštakošis, ūmaus būdo, airis iš abiejų pusių. Ir aš beveik visada vargiai

galėdavau valgyti, mano burna visada buvo sudaužyta, kas nors sudaužydavo ją, išsišokdavau ten, kur neturėjau. Kai kurie mano dantys dabar išmušti ir užplombuoti ten, aš—aš kalbėjau ten, kur neturėjau kalbėti (suprantate?) ir pasakydavau dalykus. . . . Visada turėjau bėdų. Ir aš pasakiau. . . .Kažkas man pasakė, mano mokytoja mokykloje, ji pasakė. . . .Aš pasakiau: „Ponia, aš—aš—aš nieko negaliu padaryti“. Suprantate, aš visą laiką patekdavau į bėdą. Ir aš pasakiau: „Aš nieko negaliu padaryti“. Vargšėlė Motina Temple, ji neseniai iškeliavo į Šlovę.

Ir ji pasakė: „Na, pažvelk, brangusis“. Ji pasisodino mane ant kelių, sugriebė mane savo rankomis ir pradėjo verkti. Pirmą kartą aš patyriau tokią meilę iš kito žmogaus, iš pagyvenusios moters. Ji tiesiog verkė ant manęs. Ji pasakė: „Bili, aš kai ką padarysiu dėl tavęs, brangusis; aš duosiu tau nedidelę virvutę“. Ir tarė: „Jei kuris nors iš berniukų šoktų ant tavęs. . . .“

⁷⁷ Vadino mane „kukurūzų spragėsiu“, kadangi aš buvau iš Kentukio, žinote, ir—ir. . . .aš buvau—aš tikrai buvau apsirengęs siaubingai. Ir jie juokdavosi iš mano plaukų, karojusių toli gražu ne taip kaip dabar, ir buvo nukarę ant mano veido. Ir man buvo tiesiog siaubingai sunku, jūs žinote. Ir—ir jie mušdavo mane ir daužydavo. Bet kada, kai tik kas nors supykdavo, jie tiesiog priešdavo ir primušdavo mane. Ir tada aš pradėdavau. Suprantate? Ir taigi, tuomet - muštynės. Ir mes—mes netgi, aš net dalyvavau peilių muštynėse ir visa kita.

⁷⁸ Paėmiau Vinčesterio šautuvą ir bandžiau su juo nušauti keturis ar penkis berniukus, kurie mušė mane, kol aš vos galėjau atsistoti. Aš būčiau nužudęs visus juos, jei ne Dievas. Pakėliau nuo žemės šovinius, įdėjau juos atgal į šautuvą; jie šaudė taip pat gerai, kaip ir anksčiau. Suprantate? Aš būčiau nužudęs penkis žmones tikriausiai, ar penkis berniukus.

⁷⁹ Buvau tik dvylikos metų, labai karšto temperamento! Ir mokytoja tarė: „Tu paimk šią virvutę, Bili, ir kai tik supykysi, tiesiog sustok ir surišk ant virvutės devynis mazgas“. Pasakė: „Kai tai padarysi, tuomet atnešk virvutę man. Galiu lažintis, kad su tavo temperamentu bus baigta“.

⁸⁰ Aš pasakiau: „Ponia Vhalen, aš tikrai manau, kad jūs esate labai maloni“. Aš tariau: „Aš—aš pabandyčiau tai“. Suprantate? (Ar ponia Temple; aš sakau ponia Vhalen. Aš pasakau ponia. . . . Kadaisė čia ponas Vhalen buvo mokytoju). Taigi aš—aš įsidėjau virvutę į kišenę. Ir aš neišbuvau kieme nė penkių minučių, kaip kažkas man sudavė. Na, aš nuėjau—pradėjau ant jų pulti, žinote. Aš įkišau ranką į kišenę, paėmiau savo virvutę; ir aš pradėjau rišti vieną mazgą; aš mečiau tą virvutę ir nuėjau. Suprantate? Aš tiesiog negalėjau to padaryti. Suprantate?

⁸¹ Ir aš pasakiau: „Aš niekada negalėsiu būti krikščioniu“. Bet leiskite man jums pasakyti, kad tą vakarą Ohajo Aveniu, kai į mane įėjo Šventoji Dvasia, su temperamentu buvo viskas

išspręsta. Tai baigėsi. Aš pasakiau: „Aš niekada negalėčiau to padaryti. Aš niekada negalėčiau būti krikščioniu, kadangi aš niekada neįveikčiau to, - pasakiau, - kažkas, kas gimė manyje“. Aš pasakiau: „Vaikine, mano tėtis buvo karštakošis; ir— ir mano motina, pusiau indėnė, pakankamai temperamentinga, kad perrėktų burzgantį pjūklą“. Aš pasakiau: „Aš? O, aš... Vaikine, bet kas, kas užšoks ant manęs gaus kaip reikiant; štai ir viskas“. Aš pasakiau: „Jei man reikėtų užlipti kopėčiomis, kad pasiektčiau juos, - aš pasakiau, - aš tikrai tai padarysiu“. Suprantate?

⁸² Bet dabar jūs galite ištempti mane laukan ir užmušti, ir... Suprantate? Kodėl? Ne aš! Ką aš bandau čia pasakyti? Kažkas atsitiko. Ta sena jėga, tas senasis Viljamas Branhamas mirė, ir įėjo Kažkas kitas. [Tuščia vieta juostoje—Ed.] Ir Tai sukelia manyje gailestį mano priešams. Kai kas nors padaro man ką nors bloga, aš niekada nesimeldžiu prieš juos, aš meldžiuosi už juos. Ir štai kur Šventoji Dvasia aną vakarą Naujojoje Anglijoje davė tą išbandymą, prieš tam įvykstant štai čia. Kai ta—kai Ji suteikė jėgą, pasakė: „Tiesiog ištark tiems žmonės ką panorėsi“. Tai, kaip jie pasielgė... Ir aš pažvelgiau į ten, ir tariau: „Aš jums atleidžiu“. Būtent to Jis ir norėjo. Suprantate? Atleiskite savo priešams. Suprantate? Yra dvasios, kurios padaro jus piktu. Stebėkite tas dvasias.

⁸³ Štai kažkas eina pro šalį. Jis buvo ten, kapuose. Kas nors praeidavo, jis išbėgdavo ir užpuldavo juos, Biblijoje pasakyta. Niekas—jis buvo toks pavojingas, kol niekas negalėjo praeiti tuo keliu. Bet vieną dieną praėjo stipresnė Jėga. Jis buvo apsėstas neapykantos, pagiežos, demono, legionas jų vaikštinėjo aplink, stambus vyrukas. Jie išeidavo ten, pasiimdavo kariuomenę, surakindavo jį grandinėmis; o jis sutraukydavo tas grandines. Ir šėtonas buvo jame. Ten jis buvo. Jis buvo kažkas. Jis buvo—jis būtų buvęs tikras Džefersonvilio vidurinės mokyklos dievaitis. Tikrai būtų! Ten jis buvo, visas tas didžiulis... Arba kai kurie iš tų paauglių, žinote: „O, jis tikras vyras“. Aš mačiau vyrus, kurie svėrė du šimtus svarų, juose nebuvo nė gramo žmogiškumo. Tai ne žmogus tai gyvulys. Suprantate?

⁸⁴ Bet vieną dieną keliu ėjo nedidelis, sulinkusiais pečiais vyrukas, tarsi sulinkęs (Biblijoje sakoma, kad nebuvo jokio grožio, kurio mes trokštume Jam, trisdešimties metų, o atrodė penkiasdešimties), vieną dieną ėjo keliu. Ir jis išbėgo Jo pasitikti. Pasakė: „Aš tiesiog paimsiu tą nedidelį vyruką ir apsuksiu jį aplink“. Bet, o tai bent, kai jis sutiko Jį, jis puolė prie jo kojų. Tie demonai taip jį apsėdo... Dabar pažvelkite. Tą dieną... Jis buvo taip apsėstas demonų... .

⁸⁵ Dabar tai, aš noriu perteikti tai—jums. Jis buvo—tas žmogus buvo visiškai atsidavęs demonui, kol demonas panaudojo pokalbiui jo liežuvį. Taigi, jūs galite būti visiškai atsidavę Dievui, kol Dievas gali panaudoti pokalbiui jūsų liežuvį.

Teisingai! Štai ką aš tvirtinu. Bet kuris pamokslas, kurį aš kada nors pamokslavau, turėdavo kokią nors prasmę - tai kai aš atsiduodavau, kai Viljamas Branhamas pasitraukdavo iš kelio, ir Kristus galėdavo perimti ir pradėti kalbėti. Suprantate? Jis gali kalbėti kalba.

⁸⁶ Taigi, atkreipkite dėmesį. Jis buvo taip apsėstas tos piktos dvasios, ir ta dvasia taip stipriai jį laikė, kol . . . Demonai žinojo, kad atėjo jų laikas, nes jie sutiko meilę. Suprantate? Ir jie pasakė: „Mes išbandysime jį“. Ir visi . . . Taigi, atkreipkite dėmesį, kas įvyko. Jis pasakė: „Na, mes žinome, kas tu esi. Kodėl tu štai tokiam mažyčiame kūne, toks silpnos išvaizdos vyrukas?“ Paklausė: „Kodėl tu ateini štai toks?“ Pasakė: „Mes žinome, kas tu esi. Tu Izraelio šventasis, ir kodėl tu . . .?“ (Dabar žiūrėkite! Jeigu jūs netikite, kad ateityje demonams paruoštos kančios, paklauskite, kaip jie tai išpažįsta.) „Kodėl tu atėjai kankinti mūsų ankščiau laiko?“ Jie žino, kad ateityje laukia kančios. „Kodėl tu atėjai kankinti mūsų ankščiau laiko?“ Suprantate?

Ir Jėzus paklausė: „Koks tavo vardas?“ Jis žinojo; Jis norėjo, kad jie išpažintų tai.

Atsakė: „Mes Legionas, nes mūsų daug“. Jis pasakė: „Jeigu tu ketini išvaryti mus iš šio žmogaus . . .“

⁸⁷ Pažvelkite, nedidukas, silpnas vyrukas kaip Jėzus, stovėjo ten (suprantate?), ir žmogus, kuris galėjo sumušti vos ne armiją; netgi grandinės negalėjo jo sulaukyti. Suprantate, tai ne fizinė jėga. Svarbu ne tai. Svarbu Šventosios Dvasios jėga jūsų gyvenime. Suprantate?

⁸⁸ Jis pasakė: „Nekankink mūsų ankščiau laiko; bet jeigu tu mus išvarysi . . . (Pažvelk į jų niekingumą, nedorybę.) Jeigu tu ketini mus išvaryti, tai neišvaryk mūsų laisvai į pasaulį, kadangi sunku pasakyti, ar pavyks mums įeiti į ką nors dar. Jeigu tu mus išvarysi . . . Mes norime būti kokiame nors; mes norime kažką daryti; mes norime daryti dar daugiau niekšybių“. Tai šėtonas. „Aš su juo susidorosiu. M-m-m!“ Suprantate? Tai šėtonas. „Aš su juo atsiskaitysiu“. Suprantate? Tiesiog atminkite, ten stovi jūsų brolis, bet šėtonas užvaldė jį. Suprantate? „Padarykime ką nors pikto. Mes galime priversti šiuos gadarjiečius kentėti dėl šito“, - galbūt pasakė vyresnysis, vienas iš jų. Pasakė: „Įeikime į tą kiaulių bandą“.

⁸⁹ Jėzus tarė: „Keliaukite. Bet išeikite iš jo!“ O, tai bent! Toks nedidukas vaikinys, kalbantis dideliam demonų legionui. „Išeikite iš jo! Keliaukite“. Ir jie įėjo į tas kiaules, ir tos pasiuto, sukėlė toms kiaulėms įtūžį. Ir tos nulėkė prie upės, ir nuskendo upėje, prigėrė upėje. Argi ne taip?

⁹⁰ Taigi, kai jie tai padarė . . . Žinoma, demonai išėjo iš jų, kadangi tai užmušė kiaules. Tai tiesiog sukėlė joms įtūžę. Jos tiesiog pasiuto kaip ir bet kuris. Ar kada nors matėte žmogų, ištiklą pykčio priepuolio? Na, tai tiesiog—tai tiesiog taip ir

yra. Tai tiesiog tie demonai. Štai kas jiems nutiko. Kada jūs pamatote, kai vienas iš jų turi pykčio priepuolį, sakykite: „Aha, dabar aš žinau, kas nutiko ten, Gadare“. Suprantate? Būtent taip. Tiesiog dar keli ten įeis ir prives jį iki visiško pamišimo; kadangi medikas jums pasakys, kad toks temperamentas yra pirmoji pamišimo stadija. Tai, ką sako Mayo - pirmoji pamišimo stadija.

⁹¹ Broli Pat, tai galbūt ir šiurkštu. Tai geriausia, ką aš žinau, tiesiog netikėta. Gerai.

102. Romiečiams 7-as skyrius, 25-a eilutė.

⁹² Aš turiu . . . Aš pamiršau, pažiūrėjau tai anądien, kai gavau jį, bet aš pamiršau, kas tai yra. Atsakykime į šio brangaus asmens klausimą, jeigu mes galėsime. Romiečiams 7:22, gerai, ar 25, atleiskite. Romiečiams 7 . . . Aš perverčiau iš karto du puslapius. Ar yra priežastis . . .

Bet ačiū Dievui per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų. Taigi, tuomet—tuomet aš pats protu—protu tarnauju Dievo įstatymui; o kūnu - nuodėmės įstatymui.

Taigi, palaukite minutėlę. Aš ne visai teisingai perskaičiau.

Bet ačiū Dievui per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų. Taigi aš pats protu . . . (Taip, teisingai.) . . . tarnauju Dievo įstatymui; o kūnu - nuodėmės įstatymui.

⁹³ Gerai. Būtent tai, ką Paulius kalbėjo daugelį kartų. Kai aš noriu daryti gera - prisistato blogis. Suprantate? Būtent taip elgiatės ir jūs. *Savo protu*, tai yra savo širdimi. Suprantate? Taigi prisiminkite, jūs nemaštote savo protu; taip pat ir nematote savo akimis. Nei jūs . . . Jūs—jūs matote savo širdimi. Ar jūs žinojote tai? Ar žinojote, kad jūsų širdyje, be jūsų pačių, yra dar vienas asmuo? Mokslininkai atrado tai prieš keturis metus, jūs žinote. Jie sako, kad širdyje esančiame mažame skyrelyje gyvena siela.

⁹⁴ Ar jūs kada nors girdėjote apie pasąmonę? Jūs pradodate ką nors daryti ir jūs galvojate: „O, aš tiesiog prasisuksiu virš viso to“, - bet jūsų pasąmonė sako jums ką kita.

⁹⁵ Jie gali paimti melo detektorių . . . Aš matau savo gerą draugą, advokatą Robinson, sėdintį gale. Ir aš nežinau, ar jis kada nors matė, kaip tai daroma, ar ne, bet man teko tai—išbandyti—kartą tai uždėjo ant savęs, dėl šito Viešpaties Angelo čia. Ir jie uždeda jums melo detektorių, ir jūs stengiatės išpažinti, geriausiai kaip jums žinoma, geriausiai, kaip tik jūs galite tai padaryti, tiesiog taip gražiai ir sklandžiai, kad jūs nepadarėte *tokio ir tokio* dalyko—nusikaltimo. Tas melo detektorius sugražins jus tiesiai atgal ir pasakys, kad jūs meluojate. Suprantate? Kodėl? Tai jūsų nervų vibracija, kurią jie užfiksuoja tuo melo detektoriumi. Suprantate? Jis—jis pasakys jums tai. Nes kodėl? Savo originalioje pradžioje žmogus nebuvo

sukurtas meluoti. Tai nuodėmė ir šėtonas, kuris jумыse, priverčia jus meluoti. Suprantate?

⁹⁶ Jūs nebuvote—jūs nesutvertas meluoti. Štai kodėl jūs vėl turite gyventi, nes jūs buvote sukurtas, sukurtas gyventi amžinai, gyventi visada. Bet suprantate, įėjo nuodėmė ir įnešė į kūną mirtį. Ir tada, kai nuodėmė įeina ir įneša į kūną mirtį, tuomet, žinoma, kūnas turi mirti. Bet jis, jame gali gyventi Amžinas Gyvenimas, kai ši dvasia jумыse yra pakeičiama ir jūs gaunate Amžinąjį Gyvenimą. Dievas vėl prikels tą kūną paskutinę dieną. Jis pasakė, kad Jis tai padarys.

⁹⁷ Taigi su savo protu—protu... Kitoje vietoje Jis pasakė: „Aš manau, kad turiu Kristaus protą“. Taigi, šiame prote jūs tarnaujate—su Kristaus protu jūs tarnaujate Dievui. Suprantate, vidinė dalis (suprantate?), vidinė dalimi jūs tarnaujate Dievui. Ta pašamone, ten, kur yra tikėjimas.

⁹⁸ Aš noriu jūsų paklausti. Ar daugelį kartų buvo, iš čia esančiųjų, daugelis iš jūsų matėte tokių atvejų, kai jūs—jūs tiesiog žinojote, kad kažkas įvyks. Ir atrodė, kad tai neįmanoma, bet jūs tiesiog žinojote, kad tai įvyks. Ar jums kada nors yra taip buvę? Tai yra tas tikėjimas, tai pašamonės veikimas.

Taigi, jeigu čia darosi šiek tiek karšta, jūs galite užsukti tą įtaisą ten, jei darosi šiek tiek per karšta.

⁹⁹ Taigi, toje pašamonėje (suprantate?), tai, kur jūsų protas... Taigi, Jėzus pasakė: „Jeigu žmogus negims iš naujo...“ (Taigi, aš ne to norėjau.) „Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: jei kas negims iš naujo, negalės *regėti* Dievo Karalystės“. Taigi, jūs negalite *regėti* Dievo Karalystės, nes Dievo Karalystė yra Šventoji Dvasia. „Kai kurie iš čia stovinčių neparagaus mirties, kol jie išvys Karalystę, ateinančią į jėgoje“, - Jis pasakė. Tada: „Dievo Karalystė, - Biblijoje pasakyta, - yra jумыse“. Ji yra jумыse, Šventoji Dvasia, ir jūs negalite to matyti savo akimis. Taigi *matyti* reiškia „suprasti“.

¹⁰⁰ Ar jūs kada nors žiūrėjote į ką nors, žiūrėjote tiesiai į tai, sakėte: „Na, aš tiesiog nematau to“. Suprantate? „Aš tiesiog nematau to“. Jūs turite omenyje, kad jūs to nesuprantate. Suprantate, suprantate? Jūs to nesuprantate. *Matyti* reiškia „suprasti“. Bet savo akimis jūs žvelgiate į viską. Bet su tuo, kas yra jūsų viduje, jūs suprantate, jūs matote su tuo. Suprantate? Jūs žiūrite Dievo akimis.

¹⁰¹ Ir dabar, laikykite savo mintį. Štai vienas geras, jeigu jūs esate tam pasiruošę: Krikščionis žvelgia į dalykus, kurių jis nemato savo akimis (suprantate?), nes mes žvelgiame į neregimą. Suprantate? Kaip jūs žvelgiate į tai? Savo vidinėmis akimis. Jūs matote tai tikėjimu. Ir taigi, kad įrodyti tai: visa krikščionio ginkluotė sudaryta iš neregimų savybių. Kas yra krikščionio ginkluotė? Kažkas sako: „Matyti - reiškia tikėti“. Toks žmogus niekada nebus krikščioniu, kadangi krikščionio

ginkluotę sudaro štai kas: meilė. Ar jūs kada nors ją matėte? Jūs matote ją veiksmė, bet jūs niekada nematėte meilės. Jeigu galite, išsitraukite dalelę savo meilės ir leiskite man pamatyti, kaip ji atrodo. Suprantate? Meilė, meilė, džiaugsmas, ramybė, ilgas pakantumas, gerumas, nuolankumas, tikėjimas—tikėjimas, švelnumas (suprantate?); visa krikščionio ginkluotė yra nematoma įprasta akimi, bet ji yra suprantama širdimi! Štai taip. Štai taip.

¹⁰² Paulius tuomet pasakė: „Savo protu . . . (Ir aš turiu Kristaus protą, - suprantate, jis pasakė.) Aš tarnauju Dievui savo protu, bet mano kūnas (kaip jis išsireiškė ten pabaigoje?)—bet kūnu - nuodėmės įstatymui“. Kas tai? Mano kūnas šį vakarą sako: „Tu esi per daug pavargęs. Tau skauda gerklę. Tu—tu šiandien visą dieną buvai vėjyje. Tau nereiktų šiandien vakare eiti į bažnyčią“. Tai kūno įstatymas. „Jūs tiesiog galite taip pat jiems paskambinti ir pasakyti broliui Nevilui, kad . . . Nusiuskite klausimus ir paprašykite, kad jis atsakytų į juos“. Bet matote, aš pažadėjau tai padaryti. Suprantate?

¹⁰³ Taigi, mano protas, viduje Šventoji Dvasia pasakė: „Tu ištesėk savo pažadą“.

Bet kūnas pasakė: „Tu esi per daug pavargęs“. Suprantate?

¹⁰⁴ Taigi, kūnas sako: „Taigi, nėra reikalo, tu tokia graži, tu esi pati gražiausia mokykloje. Taigi, nekreipk jokio dėmesio į tą savo motiną ar fanatišką tėvą, į tuos šventus velenėlius. Supranti? Mokykloje tu atrodai geriau už visas merginas“. „Tu esi gražiausias vaikinąs, geriausiai atrodantis, gražaus kūno sudėjimo. Tu esi populiariausias šiame mieste“. Jūs suprantate? Tai—tai . . . Ir jūs atiduodate savo narius tam, ir kas iš viso šito išeina? Kiekvieną kartą suskirstote žmones į grupes. Suprantate?

¹⁰⁵ Paulius pasakė: „Mano kūnas nori—visada nori tam pasiduoti“. Jūsų kūnas taip pat. Suprantate? Bet Dievo Dvasios įstatymas širdyje nugali kūną ir priverčia kūną paklusti tam, ką liepia širdis. Aleliuja!

¹⁰⁶ Pažvelkite, tuomet, jeigu tai veikia nusidėjėliui, argi tai taip pat nesuveiks ir dėl ligos? Dievo Dvasios įstatymas širdyje, kuris žino, kad „Jo žaizdomis mes buvome išgydyti“, jie atsistoja su savo jėga ir priverčia tą ligą, esančią tame kūne, paklusti jiems, nes tai yra demonas. Štai taip. Fju! Turi štai tokį sluoksni grietinėlės ant viršaus. Sakau jums. Tai viskas. Suprantate?

¹⁰⁷ Taigi, nuodėmės ir mirties įstatymas veikia jūsų kūne, bet Gyvybės Dvasios įstatymas veikia jūsų širdyje. Taigi jūsų širdis, jūsų dvasia jūsų širdyje privers jūsų kūną paklusti tam, ką ji liepia daryti. Tiksliai taip. Taigi, tai ką pasakė Paulius. Visada kūnas: „Aš per daug pavargęs; aš nesugebu; aš netinku; aš negaliu to padaryti“.

Aš pasakiau Lois ar—ar Delores, ar kažkam, kas kalbėjosi čia su manimi apie Šventąją Dvasią, apie tai arba apie kažką panašaus, aš pasakiau—pasakiau: „Kas . . .“

Delores pasakė: „Kas—kas mane privertė taip jaustis, tiesiog tuo metu, kai aš turėjau jaustis gerai?“

¹⁰⁸ Aš pasakiau: „Šėtonas. Jis matė, kad tu beveik pasiruošusi priimti tai. Jis pasakė: ‚Aš ją truputį prislopinsiu: Fju! Siek tiek į ją papūsiu, žinote, truputį atvėsinsiu. Supranti? Bet, o, tai bent, tai kai tu atsistojai! Pareikalavai tau Dievo suteiktų teisių‘. Štai ką turėjo omenyje Paulius. Suprantate? . . . ‚Visada, kai, - jis pasakė, - kai aš noriu daryti gera, prilimpa bloga‘.“

¹⁰⁹ Pasakysiu, ką jūs darote. Aš pastebėjau tai, mano žmona ir aš. . . Ir aš tiesiog paskubėsiu, kadangi turiu tik dar kelias minutes, ir aš turiu čia keletą svarbių klausimų. Aš nenoriu jūsų per ilgai užlaikyti, bet noriu kuo geriau atsakyti į jūsų klausimus.

¹¹⁰ Atkreipkite dėmesį! Aš galiu pradėti ryte, ir pasakyti, kad aš vyksiu, Viešpats paragino mane vykti į tam tikrą vietą, susirinkimui, na, broli, tiesiog stebėkite, kaip viskas vyksta. Arba leiskite man paimti savo namus, ir štai skambutis iš kur nors labai toli. Taigi, aš turiu pasimelsti už ligonį. Mažasis Juozapas užlips man ant kaklo. Sara norės užduoti man klausimą. Beki pradės groti pianinu. Aš sakau: „Š, š, š!“ Uždedu savo ranką: „Ei, š, š, š, aš ruošiuosi—tėtis ruošiasi melstis už ligonį“.

„Na, tėti, pažvelk; Džo padarė tai. . .“ Suprantate? Leisk tik tam prasidėti. Ir kai tik malda pasibaigia, jie pasiima savo žaislus ir tokie mieli, žaidžia. Tai šėtonas. Tikrai taip.

¹¹¹ Ir tuomet aš ateisiu ir pasakysiu: „Juozapai, tu neturėtum to daryti“. Ir žinote, pirma, ką sužinote, jis jau turi įprotį. Ir jūs sužinosite, kad jūsų vaikai jums meluos. Na, tai melo dvasia ant šio kūdikio. Tam yra tik viena priemonė. Šautuvo lazda - ne mano idėja, žinote, strypas, su kuriuo mus mušdavo, broli Džes. Kai mes patekdavome—patekdavome—patekdavome į bėdą, išimdavo strypus iš senų šautuvų, hikorijos lazda, žinote, kuriuo užtaisydavo senus šautuvus. Tai ne idėja. Bet malda, išvarys tą piktą demoną nuo to vaiko. Teisingai. Tai padaro malda.

¹¹² Jei mažoji Marta pradės trepsėti savo mažomis kojytėmis ir nubėgs, užrietusi savo nosytę, jūs galite mušti ją, kol ant jos neliks drabužėlių; ji vis tiek tai darys. Bet jūs tiesiog padėkite prieš Dievą ir pareikalaukite to vaiko sielos dėl Dievo. Tiesiog toliau laikykitės to. Aš manau, kad tai geriausias man žinomas dalykas. Taip, pone! Tai geriausia man žinoma priemonė - malda.

103. Dabar, pažiūrėkime. Taigi, sekančiame čia sakoma: **Ką reiškia per išankstinį paskyrimą dar prieš pasaulio pradžia;**

kur tai yra Biblijoje? Išankstinis paskyrimas dar prieš pasaulio pradžia.

113 Gerai, mano brangus drauge, atsiverskime Efeziečiams 1-ą skyrių, tiesiog vieną vietą. Aš nematau, kad mes ilgai užtruksime, nebent tai nėra teisingas atsakymas. Ir tiesiog pradėkime skaityti čia, nuo Efeziečiams 1-o skyriaus.

114 Taigi, pirmiausia, aš noriu pasakyti tai, kad *išankstinis paskyrimas* yra nevykęs žodis, kurį tarnautojas gali—gali vartoti prieš neapmokytą susirinkimą. Suprantate? Taip yra. Aš jo nevarčiau. Kartais čia, bažnyčioje. . . bet išorėje, klausytojams, ten didelėse. . . kur—prigrūsta visko iš visur, aš stebiu tą žodį. Aš visada varčiau žodį *išankstinis žinojimas*, nes išankstinis paskyrimas - tai tik Dievo iš ankstinis žinojimas. Dievas, būdamas beribis, per išankstinį žinojimą Jis žinojo viską, kitaip Jis nėra beribis. Suprantate, suprantate? Jis žinojo, kas įvyks. Taigi iš anksto žinodamas Jis galėjo iš anksto paskirti. Dėl šios priežasties aš tikiu, kad Dievas—kad Dievas tiesiog ne. . .

115 Tiesiog kaip oras, kuriuo jūs kvėpuojate; Aš nesutinku su Jehovos Liudytojais dėl šio teiginio, kad jūsų kvėpavimas yra jūsų dvasia. Tai negali būti. Suprantate? Jūsų dvasia yra jūsų širdyje. Suprantate? Ir jūs gavote savo dvasią dar prieš jums ateinant į šį pasaulį. Dievas pasakė Jeremijui, kad Jis žinojo jį ir pašventino jį, ir paskyrė jį pranašu tautai—tautomis, dar prieš tai, kai jis buvo pradėtas savo motinos išsčiose (suprantate?), Jeremijo 1:4.

116 Dabar, atkreipkite dėmesį. Taigi mes matome, kad visa tai yra išankstinis žinojimas. Septyni šimtai dvylika metų prieš Jėzaus gimimą—prieš Jono gimimą, Izaijas matė jį regėjime, pasakė, kad jis buvo dykumoje šaukiančiojo balsas—septyni šimtai dvylika metų. Nuo Edeno sodo, Jėzus Kristus, prieš pasaulio sukūrimą. . .

117 Kaip. . .? Perskaitykime tai. Efeziečiams 1, pradėkime tiesiog nuo 1-o skyriaus, taigi—ar 1-os eilutės.

Paulius, apaštalas. . . (Taigi, stebėkite, kaip jis kreipiasi. Man patinka toks Pauliaus būdas. Man patinka Paulius, o jums? O jis buvo nuostabus Kristaus tarnas. Taigi, pažvelkite į tai).

Paulius, Dievo valia Jėzaus Kristaus apaštalas, šventiesiems, gyvenantiems Efeze, ir. . . ištikimiesiems Kristuje Jėzuje.

118 Atkreipkite dėmesį, tai nėra skirta pasauliui; tai nėra skirta pašaliečiams. Tai Bažnyčiai, kuri yra Jėzuje Kristuje (o, argi tai ne nuostabu?), Bažnyčiai Jėzuje Kristuje. Tai. . . Kaip jūs dabar įeinate į Jėzų Kristų? Viena Dvasia visi mes esame pakrikštyti į vieną Kūną. Taigi—kaip. . . Ir—ir jis skiria tai žmonėms, pripildytiems Šventąja Dvasia (suprantate?), o ne išoriniam pasauliui.

Malonė jums ir ramybė nuo Dievo, mūsų Tėvo, ir Viešpaties Jėzaus Kristaus.

Tebūna palaimintas Dievas, mūsų Tėvas—Dievas ir—mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Tėvas, kuris palaimino mus visose dangiškose vietose—ir visais dvasiniais palaiminimais dangaus vietose Kristuje!

119 O, tai bent! Argi jūs nenorėtumėte atsisėsti vienoje iš jų? Na, mes norėtume. Žinoma! Ta pati Šventoji Dvasia. Jis pasakė, kad dabar, kai jūs sėdite kartu Dangiškose vietose Kristuje Jėzuje, Dievas palaimino mus *visais* dvasiniais palaiminimais, sese Rose. Aš tikiu—tai—tai... aš—aš negalėjau anądien prisiminti jūsų vardo. Aš manau, kad jūs buvote maldos eilėje ar kažkas tokio. Ir aš—aš prisimenu, bandžiau vėliau jį prisiminti, ir aš—bet jūsų vardas yra Rose Austin, ar ne taip? Aš pri-... Jūs visuomet ateidavote čia, į bažnyčią. Štai taip. Gerai. Dabar:

Tebūna palaimintas Dievas mūsų Jėzaus Kristaus... Tėvas, kuris palaimino mus visais dvasiniais palaiminimais... visais dvasi-... dangaus vietose... (Pažiūrėkime, ar aš skaitau tai—cituoju tai teisingai.)

Tebūna palaimintas Dievas, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Tėvas, kuris palaimino mus visais dvasiniais palaiminimais dangaus vietose Kristuje Jėzuje: (Susirinkęs dabar kartu dangiškose vietose Kristuje Jėzuje).

Kaip jis... (Dabar klausykite! Ar visi pasiruošę?)... Kaip jis mus išsirinko jame prieš... (Aš pamokslavau jums)... prieš pasaulio sukūrimą,...

120 Taigi, matote, jis gali kalbėti Bažnyčiai. Jis nesakytų to kūdikiams, bet jis kalba Bažnyčiai, kuri jau yra Kristuje. Taigi, jis negalėjo tiesiog nueiti į kokią tai bažnyčią ir sakyti: „Na, dabar, *štai*“. Tai tiems Išrinktiesiems, kurie yra Kristuje.

121 Taigi, jūs sakote: „Na, aš tikiu, kad esu Kristuje“. Jeigu jūs esate, jūs gavote Šventąją Dvasią, nes tai vienintelis būdas, kaip jūs galite įeiti į Kristų. Pirmas Korintiečiams 12:13 (suprantate?)—Pirmas Korintiečiams 12-as skyrius. Gerai. „Nes viena Dvasia mes visi esame pakrikštyti į vieną Kūną (kuris yra Kristaus Kūnas)“. Dabar! Tada mes sėdime kartu dangiškose vietose, vieningai (M-hm!) Šventoji Dvasia juda tarp mūsų, moko mus, parodo mums didžius dalykus, įgyvendina dalykus. O, kokia tai vieta!

122 Jis pasakė: „Taigi, jūs, kurie esate štai taip pašaukti, aš noriu klabėti jums, jums, išrinktiesiems. Kad Dievas išsirinko mus Jame prieš pasaulio sukūrimą“. Pagalvokite apie tai. Dievas išsirinko mus Jame prieš pasaulio sukūrimą. Dievas dar prieš pasaulio sukūrimą žinojo, kad ši vakarą aš kalbėsiu ta pačia tema. Jis yra beribis. Ir prieš tai, ką buvo pasaulis... O! Fju! Štai, dabar gaukite Šventąją Dvasią. Žodis atneš Ją. Suprantate?

Štai kaip Jis ateina: „Kol Petras dar kalbėjo tuos žodžius, Šventoji Dvasia nužengė ant jų“. Suprantate, suprantate?

¹²³ Dar prieš atsirandant pasauliui, jūs buvote Dievo mintyse, kad duoti jums Šventąją Dvasią, nes Jis žinojo, kad jūs norėsite Jos; ir Jis Pats jus išsirinko, nes jūs norėjote. . . Jis išsirinko jus Kristuje dar prieš jums ar Jėzui, bet kuriam iš jūsų, atsirandant žemėje. Ir Jis siuntė Jėzų mirti, kad paruoštų kelią Šventosios Dvasios atsiuntimui, kad atvestų jus pas Save. Mh-m! O, tai tiesiog. . . Žinau, aš galbūt. . . Tai yra bažnyčia, taigi dabar aš esu namie, suprantate. O, tai man taip vertinga. Pagalvojus, kad tai ne tai, ko aš norėjau; tai nebuvo mano norai; tai nebuvo mano valia; tai nebuvo mano pasirinkimas; aš su tuo neturėjau nieko bendro. Bet dar prieš pasaulio pradžia, Dievas matė mus ir įrašė mūsų vardą į Avinėlio Gyvenimo Knygą. Dar prieš atsirandant pasauliui! Kalbate apie Dievą! Fju!

¹²⁴ Stovėjau anapus, kur tas didelis teleskopas. . . Jūs galite matyti šimto dvidešimt milijonų šviesmečių erdvę. Kai aš pažvelgiau ir pamačiau tai (man nepavyko pažiūrėti pro teleskopą, bet mačiau nuotrauką, kurioje jie tai nufotografavo)— ir aš tiesiog pakėliau aukštyn rankas ten, toje vietoje, ir pasakiau: „Koks didis Tu, koks didis Tu!“ Ir dar prieš vienai iš tų planetų pradedant suktis (Aleliuja!), Dievas išsirinko mus Jėzuje Kristuje. Taigi, koks didis Tu. Taip, pone!

¹²⁵ Prieš atsirandant pasauliui, prieš, atsirandant kokiai nors planetai, prieš atsirandant saulei, prieš atsirandant mėnuliui, prieš atsirandant šviesai, dar prieš kam nors atsirandant, kai tai tebuvo Dievas - Dievas ir jo mintys, amžinos Dievo mintys išsirinko jus išankstiniu numatymu, pagal išankstinį žinojimą, žinodamas, kad jūs būsite žemėje, žinodamas, kad bus nuodėmė.

¹²⁶ Kažkas pasakė: „Tuomet, kodėl—kodėl buvo nuodėmė?“ Jei nebūtų buvę nuodėmės, niekada nebūtų išsireiškusi Jo savybė - kaip Gelbėtojo. Turėjo būti nusidėjėlis, kad Jis galėtų būti Gelbėtoju. Turėjo būti ligonis, kad Jis galėtų būti Gydytoju. Amen! Stai taip. Taip turėjo būti. Tai buvo Dievas, kuris—kuris matė ir iš anksto tai numatė. Šėtono net nėra lenktynėse. O, jis tik kelmas kelio pakraštyje, kurį Dievas naudojo, kad atvestų pas Save vaikus, šaukiančius: „Abba, Tėve“. Nenuostabu, kaip tą dieną dainuos Angelai! Kai mes dainuosime atpirkimo istorijas, Angelai palenks savo galvas; nesuprasdami, apie ką mes kalbame. Žinoma! Jie niekada nebuvo prarasti. Jie nežino, kas tai yra. Jie nežino, kaip gerai mes jaučiamės, žinodami, kad mes kadaise buvome nusidėjėliai ir atskirti nuo Dievo, be vilties, be malonės, be Dievo, sugedusiam pasaulyje, mirštantys, keliaujantys į šėtono pragarą; ir Dievas pasilenkė, pakėlė mus ir išpirko mus; ir dabar mes esame aukščiau už Angelus. Tiesiog dabar!

127 Kas tai yra? Angelas yra tarnas. Mes esame sūnūs ir dukterys. Apie kurį labiausiai galvojate – apie savo tarną ar apie savo sūnų ar dukterį? O, tai bent! Šventojo malda pakils milijoną kartų aukščiau nei Angelo (taip, pone!), nes jis yra sūnus. O, fju, teisingai, mano broli, sese.

128 Jūs ne...Bažnyčia...Aš nemanau, kad šioje amžinybės pusėje, mes kada nors suprasime tai, kas jūs esame, kokioje pozicijoje jūs esate, į kurią Dievas jus patalpino, jus, Dvasia pripildytus žmones. Jūs esate Dievo sūnūs. Na, Angelas yra tarnas. Jūs esate sūnus! Angelas tik gali atnešti jums žinia, bet jūs turite veikti. Amen! Jūs esate veikėjas scenoje. Jūs esate sūnus. Angelas yra jūsų tarnas, kad atneštų jums žinia, pasakytų: „Štai, aš atnešiau tau šią žinia, kad tu padarytum *tai ir tai*. Tai nuo Tėvo. Aš atnešiau ją tau“. Taip. Tai viskas, kas jis yra. Amen! Jūs esate Dievo sūnūs ir dukterys. Iš anksto paskyrė jus! Taigi, pažvelkite, tik minutėlę.

Kaip jis—jis mus išrinko... (Taigi, mes nepasirinkome...Kaip aš galėjau Jį pasirinkti? Prieš keturis šimtus milijardų, milijonų, milijardų, trilijonų metų, kaip aš galėjau pasirinkti Jį? Bet Jis išsirinko mane. Amen! O, broli Vud, štai taip. Suprantate?) ... išsirinko mus jame prieš pasaulio sukūrimą, kad mes būtume šventi. . . (Taigi, nebandykite patys to padaryti, kadangi jūs negalite.) . . . ir be kaltės jo akivaizdoje meilėje:

O, broli, tai atsakys į klausimą, kurį aš mačiau čia prieš kelias minutes. Kažkur aš—aš mačiau jį, tiesiog. . . O, taip.

Jūs pasakėte. . .Kaip žmogus galėtų gyventi aukščiau. . . gyventi taip arti Dievo, kad jis būtų be nuodėmės?

Paklauskite šito:

. . . šventi. . . nuo pasaulio sukūrimo, kad mes būtume šventi ir be kaltės jo akivaizdoje meilėje:

129 Jo meilė padarė tai. Jo meilė sumokėjo už mano nuodėmes. Jo meilė pašalina ją. Meilė - yra pati galingiausia jėga, kokia tik yra. Paimkime vyrą, kuris tikrai myli savo žmoną, jis laisva valia mirtų už ją. Ir broliška meilė. . .

130 Buvo žmogus, tam tikras vyras, retkarčiais apsilanko šioje bažnyčioje, iš kaimo. Viena dieną sėdėjo brolio namuose. Jis paklausė: „Kas būtų, jei broliui Bilui kas nors nutiktų?“ Jis atsakė: „Mielai pridengčiau savo krūtinę, kad pagaučiau jam skirtą kulka“. Suprantate? Mirs už jus. Tai yra meilė. Niekas neturi didesnės meilės už tuos, kurie atiduoda gyvybę už savo—savo brolių. Suprantate?

131 Meilė, išsirinko mus meilėje prieš pasaulio sukūrimą. Taigi, žiūrėkite:

Iš anksto mus paskyręs . . . (Taigi, štai žodis iš anksto paskyrė.) . . . Iš anksto mus paskyręs sau išūnystei per Jėzų Kristų pagal – pagal gerą savo valios norą.

132 Kaip dėl šito, broli Mike? Argi tai ne nuostabu? Jis pamilo jus. Jis mylėjo jus dar prieš atsirandant pasauliui. Jis žinojo jūsų prigimtį; Jis žinojo jūsų silpnybes; Jis žinojo jūsų įpročius. Jis žinojo viską apie jus, koks jūs būsite. Ir tuomet, kai Jis apžvelgė visą didžiąją visatą, kokia ji buvo, Jis pasakė: „Aš išsirinkau tave“. Ir kai Jis tai padarė, dar prieš atsirandant šviesos dalelytei, tuomet jūs esate amžinas su Dievu. Kai jūs gaunate Šventąją Dvasią, tuomet jūs tampate amžinu, nes jūs turite—jūs esate su Dievu, jūs esate Dievo dalis. Ar jūs suprantate, ką aš turiu omenyje? Jūs esate amžinas, kaip ir Dievas, nes jūs esate . . .

133 Aš esu Branhamas, kaip ir mano tėvas buvo Branhamas, nes esu Branhamo kraujo. Aš esu Branhamas kartu su savo tėvu, nes gimiau iš savo tėvo. Esu Branhamas kartu su juo. Jūs esate Vudas, nes jūsų tėvas buvo Vudas. Jūs esate Vudas, kaip ir Džimas Vudas; jūs tiesiog esate Banks Vudas. Amen! O, tai bent! Jūs esate Nevilas, nes jūsų tėvas buvo Nevilas. Jūs esate Nevilas, kaip ir jis buvo Nevilas. Šlovė! Mes esame amžini, kaip ir Dievas, nes esame Dievo dalis, Dievo sūnūs ir dukterys, gavę Amžinąjį Gyvenimą ir niekada negalime pražūti. „Aš prikelsiu tai paskutinę dieną“.

134 Nenuostabu, kai jie ruošėsi nukirsti Pauliui galvą ten . . . Jam teko praeiti tuo mirties keliu. Jis rašė tą paskutinį laišką Timotiejui, pasakė: „Aš kovojau gerą kovą; baigiau savo bėgimą; aš išlaikiau tikėjimą! Nuo šiol manęs laukia teisumo vainikas, kurį aną dieną man duos Teisingasis Teisėjas, ne tik man, bet ir visiems, kurie pamilo Jo pasirodymą“.

Tada mirtis pasakė: „Aš ateinu tavęs“.

Jis tarė: „Kur tavo geluonis?“

Kapas pasakė: „Aš pasiimsiu tave“.

135 Tarė: „Kur tavo pergalė?“ Bet jis turėjo pavyzdį. Jis atsigrėžė į Kalvariją ir tarė: „Bet ačiū Dievui, kuris duoda mums pergalę per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų“. Štai taip. Hmm! Tai turi sukelti emocijas; tiesiog turi.

136 Gyvybė yra . . . Žodis išeina. Gyvybė, žodžio gyvybė pagauna Gyvybę, ir žmogaus viduje kažkas turi šauktis.

Žinote, kažkas pasakė: „Bili, ką verčia žmonės atsistoti ir iškelti rankas į viršų arba sakyti: „Šlovė Viešpačiui! - arba, - Amen!“?“. Pažiūrėkite, ką sako Biblija.

137 Paulius pasakė: „Jeigu mes kalbėtume nežinomomis kalbomis, tai kaip nemokyti . . . Kai jis palaimintas—jeigu jis palaimintas, kaip jis pasakys: „Amen“?“. Suprantate? Jūs turite žinoti, apie ką jūs kalbate. Nežinomos kalbos, nebent tai būtų

per išaiškinimą ar apreiškimą... Tuomet jis gali pasakyti: „Amen!“, jeigu jis gali tai suprasti. Jis žino, ką jis sako. Suprantate?

¹³⁸ Dabar! O, tai bent! Pažvelkite į tą dieną, kai priešas puolė Dovydą. Ir jis išdalino visiems jiems po vyno gertuvę ir—ir po gerą gabalą mėsos ir duonos. Ir—ir kai priešas artėjo, jie nežinojo, ką daryti; ir jie susirinko ten; ir visas Izraelis susirinko po apipjaustymu. (Taigi, tai pagal senąjį žydų apipjaustymą.) Jie pakėlė savo rankas ir pasakė: „Dieve, Tu esi mūsų Dievas. Tu saugojai mus. Tu atvedei pranašą Mozę ir Tu išvedei Izraelio vaikus iš Egipto. Tu pavedei juos per dykumą. Kai jie buvo ten, niekas nebijojo—visi bijojo juos paliesti, niekas nesiartino prie Tavo paveldo. Jie bijojo“. Ir nors jie buvo mažuma, niekas nedrįso liūsti prie jų. Nes visa, kas galėjo jiems trukdyti, gaudavo atkirtį. Jis pasakė: „O, koks didis Dievas Tu esi. Ir dabar, Viešpatie, jeigu mes nusidėjome... Štai mūsų žmonos; štai mūsų maži vaikai; ir šią valandą mes esame bėdoje“. Paklausė: „O, ką mums daryti? Artinasi priešas“. Jis paklausė: „Ką mums padaryti?“

¹³⁹ Ir kol jie meldėsi, Dvasia nužengė ant vieno ten, auditorijoje, ir jis pranašavo: „TAIP SAKO VIESPATS, jūs nekovosite; stovėkite ramiai! (Amen!) Keliaukite *tam tikru* keliu ir ten sutiksime juos“. Ir Jis sukėlė tarp jų sumaištį, ir jie išžudė vienas kitą. Hmm! Štai taip. Iš anksto paskirti, būti išrinktais Kristuje Jėzuje prieš pasaulio sukūrimą. Taigi.

104. Jūs sakėte, kad žmogus gali gyventi taip arti Dievo, jog jis negalėtų nusidėti būdamas čia, šioje žemėje. Tuomet paaiškinkite Pirmą Jono 1:8 iki 10.

¹⁴⁰ Pažvelkime į Pirmą Jono 1:8 iki 10. Jeigu aš turėčiau daugiau laiko, kad peržvelgti šiuos... Aš turėjau tai, bet tiesiog nepaėmiau, draugai. Aš—aš bandžiau... Na, aš po kurio tai laiko surasiu Joną. Tai—tai bus, žinoma, kitoje Hebrajų pusėje. Gerai. Pirmas Jono 1:8 iki 10—Pirmas Jono 1:8 iki 10.

Jei mes sakome, kad... neturime nuodėmės, apgaudinėjame patys save, ir nėra mumyse tiesios.

Jeigu mes išpažįstame savo nuodėmes, jis yra ištikimas ir teisingas, kad atleistų... mūsų nuodėmes ir... apvalytų mus nuo visų nedorybių.

Jei sakome, kad nesame nusidėję, mes darome jį melagiū, ir nėra mumyse jo žodžio.

¹⁴¹ Taigi, dabar palaukite, mano brangus broli. Tiesiog atsiverskime čia 3-ią skyrių ir 9-ą eilutę. Jūs esate tiesiog tame pačiame puslapyje, mano Biblijoje. Pradėkime nuo aštuntosios eilutės:

Kas daro nuodėmę, yra iš šėtono; nes šėtonas nusidėjo nuo pradžios. Dėl to buvo apreikštas Dievo Sūnus,

kad sunaikintų šėtono darbus. (Kaip tik tai, apie ką aš kalbėjau, suprantate, Dievas iš anksto paskyrė, žinodamas jus.)

Kas gimęs iš Dievo, tas nedaro nuodėmės; nes jo sėkla pasilieka jame: ir jis negali nusidėti, nes jis—jis—nes jis yra gimęs iš Dievo.

142 Tai ką sako Žodis. Taigi, jeigu jūs pažiūrėsite čia.

Jei mes sakome . . . kad nesame nusidėję, mes darome jį melagiu, ir žodžio nėra mumyse.

Taigi, kai kurie žmonės sako: „Na, taigi, čia tiesiog gera mergaitė ar geras berniukas. Jie niekada nenusidėjo“. Jūs gimėte nuodėmėje, susiformuoti neteisybėje, atėjote į pasaulį kalbėdami melą. Kai jūs gimstate į šį pasaulį, jūs esate melagis, jūs esate vagis, jūs esate viskas, kas tik ten yra, tiesiog visa nuodėmė, ne vagis, kadangi jūs nevogėte. Bet jūs—bet jūs turite. . . Jūs ne melagis, kadangi jūs nemelavote. Bet ta dvasia yra jumyse, kai jūs gimėte, nes jūs esate iš pasaulio. Štai kodėl jūs negalite pasitaisyti, atsinaujinti; jūs turite mirti ir gimti. Ir jūs negalite turėti gimimo be nukryžiavimo. Jūs negalite turėti prisikėlimo; jūs turite būti nukryžiuotas dėl šio pasaulio dalykų, kad būtumėte prikeltas Kristuje.

143 Jeigu jūs ketinate pasikliauti savo—savo intelektualine samprata ir taip toliau, jūs niekada negimsite iš Dievo Dvasios. Jūs turite pamiršti, kaip Paulius, viską, ką kada nors pažinojo, ir nepažinti nieko, išskyrus Kristų Jėzų, ir gimti iš naujo, naujai. O, jeigu. . . Čia. . . Jeigu tik aš galėčiau jums tai perteikti. Suprantate? Tai gimimas, kur tampama nauju kur-. . . nauju kūrinium. Pats Graikų žodis čia, kaip aš ieškojau anądien Graikų kalbos žodyne, žodis *gimimas* reiškia „sukūrimas“. Kai sakoma: „Jūs esate—naujas kūrinys Kristuje Jėzuje“, - ten yra žodis *kūrinys*, tai žodis *sukūrimas*. Jūs esate naujas *kūrinys* ne pasaulyje, bet Kristuje Jėzuje. Jūs buvote naujai sukurtas.

144 Taigi, jūs buvote pasaulyje ir kalbėjote, o, žinote, prabangūs daiktai, gražūs drabužiai ar kažkas gražaus. Ir, „Ak!“ Religija šalia. Suprantate? „O, aš einu į bažnyčią, žinoma. Aš noriu patekti į pragarą, bet žinote. . .“ Ir mergina su gražiomis rusvomis akutėmis arba vaikinai su garbanotais plaukais, arba jis yra labai, žinote, kažkas kito, tiesiog kažkas, kad atkreiptų dėmesį, arba aistringas, arba geriantis, arba dar kas nors kita. Tai pasaulis; jūs—jūs esate pasaulyje. Ir Biblijoje pasakyta: „Jeigu jūs mylite pasaulį ir pasaulio dalykus, jumyse net nėra Dievo meilės“. Taigi, kad visa tai išeitų iš jūsų - jūs turite mirti, turite mirti, būti nukryžiuotas, palaidotas ir prikeltas kaip naujas kūrinys Kristuje Jėzuje.

145 Taigi, prieš jums gaunant Šventąją Dvasią, jūs tikite į Amžinąjį Gyvenimą. Bet jūs neturite Amžinojo Gyvenimo, kol jūs negaunate Šventosios Dvasios, kadangi Ji ir yra Amžinasis

Gyvenimas. Šventoji Dvasia yra Dievas; Ji yra Dievo Gyvenimas jumyse. Tuomet jūs turite Amžinąjį Gyvenimą. Ar dabar tai suprantate? Suprantate? Pažvelkite! Suprantate? Jūs tikite į.

¹⁴⁶ Palaukite, čia yra geras dalykas. Jūs, moterys, atleiskite man už tai, jeigu tai nuskambės pernelyg lėkštai (suprantate?)... išsakant mintį. Motina: ten yra gyvybė, bet kūdikis dar negimė. Bet jeigu jūs su tuo kūdikiu elgsitės teisingai ir laikysitės gamtos dėsnų, tas kūdikis gims normalus. Bet jeigu jūs nesilaikysite visų gamtos dėsnų, daleisite sunkią traumą ar smūgį, ar—ar dar ką nors, tai—tai—tai pakenks jam (suprantate?); tai nužudys kūdikį dar jam negimus.

¹⁴⁷ Na, štai kame reikalas. Sumušimai ateina iš šėtono. Šėtonas paima nuodingas pragaro strėles ir stengiasi sužeisti Bažnyčią, kuri yra gimdo skausmuose. Ir dar jam negimus, jie nužudo jį. Bet jeigu jūs tik paimsite Bibliją ir maitinsite jį, duosite jam kūdikio maistą, motina vartos vitaminus... Na, tai yra geriausias Vitaminas, kokį aš žinau, dvasinis Vitaminas. Suprantate? Jis augina jus.

¹⁴⁸ Taigi, bažnyčia turėtų vartoti dvasinius Vitaminus; ir Vitaminai yra tiesiai čia, visa Knyga pilna jų. Ir jūs turite vartoti dvasinius Vitaminus, mokytis, ir tai leis kūdikiui gimti. Suprantate, ką aš turiu omenyje?

¹⁴⁹ Taigi, mažylis kai jis—jis—jis turi gyvybę—jis—jis jau turi gyvybę, kadangi mažos ląstelės juda ir maždaug po trijų mėnesių ir—ar keturių, spardosi. Ir tuomet jis spardosi ir juda, bet jis dar nėra gimęs. Bet kai tik jis ateina į pasaulį, gydytojas, motina ar kas nors, pakelia jį ir [brolis Branhamas pliaukšteli rankomis—Red.] truputį pliaukšteli. „Ua-a-a!“ Štai taip (suprantate?), ir tuomet jis pradeda kvėpuoti. Ir kai tik jis įkvepia gyvybės kvapą, tuomet jis tampa gyva siela.

¹⁵⁰ Ir štai kas kartais... Ar jūs esate pasiruošę priimti Šventąją Dvasią? Jūs gimdymo skausmuose; jūs norite išsilaisvinti. Kiek čia esančių dabar yra tokiam stovyje, norintys Šventosios Dvasios krikšto, tikrai norintys sužinoti, kas tai yra, norintys gauti—įeiti į tai? Kas nori Šventosios Dvasios krikšto? Pakelkite savo rankas. Matote? Jūs esate gimdymo skausmuose, jūs norite—jūs norite išlaisvinti. Tai, ko jums reikia - nedidelio Evangelijos pliaukštelėjimo, kažko tokio kas [Brolis Branhamas pliaukšteli rankomis—Red.], ir jūs šaukiate: „Šlovė!“ Ir kai tai įvyksta... Aš žinau, jūs manote, jog aš esu pakvaišęs, bet mes—mes turime Kristaus protą, kuris dėl šio pasaulio bet kuriuo atveju yra beprotystė. Kažkas šaukia, tuomet ta Dvasia užplūsta jus. Tuomet Jos tiesiog toliau daugėja.

¹⁵¹ Kaip aš sakiau vienam asmeniui, tai kaip senas užsikimšęs vamzdis. Ir jūs perkišate per jį vielutę, ir paimate tą vielutę, „Zig, zig, zig“. Ir pro jį bando prasiveržti didžiulis vandens srautas. „Zig, zig“, - jums nepavyksta jo pasiekti, bet jūs žinote, kad ten

kažkas yra. Jūs galite jausti tai; tai tame gale. Tuomet po kurio laiko stipriai ją patraukiate, ir „Čiurks!“ - vanduo išsiveržia per vamzdį. Štai tokiu būdu tai yra. Tada vanduo tiesiog teka toliau. Taip yra ir su Šventąja Dvasia. Nuodėmė užkimšo vamzdžius. Jūs—jūs atsitraukiate ir sakote: „Esu nedrąsus. Žinote, aš tiesiog negaliu to pasakyti. Aš baiminuosi, jog žmonės pamanyt, kad buvau šventas velenėlis“. Suprantate? Tai . . .

¹⁵² Taigi, kai jūs jaučiate tą mažytį Dvasios traukimą. . . Jūs norite Jos labiau nei gyvenimo—jūs norite labiau nei savo paties gyvenimo. Ji jums reiškia daug daugiau: „Aš turiu Ją gauti arba mirti“. Pirmas dalykas, žinote, jūs už kažko užsitvėrėte. Jūs sakote: „Štai, Viešpatie“. Jūs ištraukiate kamštį. Fju! Ir štai! Dingio! O, tai bent! Laisvas! Oho! Tai bent, mañ nerūpi, jei čia sėdėtų prezidentas Eizenhaueris. Aš sakyčiau: „Šlovė Dievui, Jo Kraujas išgelbės jus“.

¹⁵³ Petras ir visi kiti ten per Sekmines, slėpėsi, sakė: „Pažvelk pro duris, gerai pažiūrėk, ar neateina kas nors iš tų žydu“.

- Ne. Aš nematau nė vieno iš jų.

- Gerai, būkite tylūs, bičiuliai, sakau jums, jeigu jie kada nors čia ateis, jie mus išstemp. Ir tai bus viskas. Būkite užsidarę.

¹⁵⁴ Jie visi sėdėjo ten, ir staiga iš Dangaus pasigirdo garsas, tarsi pūstų smarkus vėjas. Jis pripildė visą namą, kur jie sėdėjo. Kažkas pradėjo vykti. Jie išėjo iš to pastato; atidarė duris, leidosi ten laipteliais svyruodami, kaip būrys girtų žmonių, po Dvasios įtaka, tiesiog šūkavo, tęsdami tai.

¹⁵⁵ Jie pasakė: „Šie žmonės girti. Pasiklauskite jų. Pažvelkite į tą bailį, žiūrintį pro duris, į tą, kuris išsižadėjo Jėzaus ten, ten prieš nukryžiovimą. Pasakė: „Aš Jo net nepažinojau“. Nedidukė moteris tarė: „Na, tavo kalba išduoda tave. Tu esi vienas iš jų“. Sakoma: „Jis keikėsi, sakydamas: „Aš Jo nepažįstu““.

¹⁵⁶ Bet kai tas kamštis buvo ištrauktas, kai Dvasia pradėjo tekėti per jį, jis tarė: „Jūs, Judėjos vyrai, jūs, gyvenantys Jeruzalėje, tegul jums tai bus žinoma ir paklauskite manęs. (Amen!) Aš čia vyriausias. Tebūna jums žinoma; šitie nėra prisigėrę. (Stodamas už savo bažnyčia.) Šitie nėra prisigėrę, kaip jūs manote, matydami, kad yra trečia dienos valanda, bet tai yra tai, apie ką kalbėjo pranašas Joelis: „Įvyks tai, kad paskutinėmis dienomis, - sako Dievas, - aš išliesiu savo Dvasią ant kiekvieno kūno. . . “ M-m-m, kaip tai skiriasi! Fju! Tai bent, žinau, kad jūs galbūt manote, jog tai baisus dalykas, bet aš—aš—aš noriu jums parodyti, kas yra Tiesa. Pasilikite su Ja.

¹⁵⁷ Dabar, žinoma, jūs turite Amžinąjį Gyvenimą.

¹⁵⁸ Taigi, kad paaiškinti tai. Tai, sakykime. . . „Jeigu mes sakome, kad nesame nusidėję (Visi nusidėjo ir stokoja Dievo šlovės), mes darome Dievą melagiu“. Jis pasakė, kad jūs nusidėjote. Jeigu jūs sakote, kad nenusidėjote. . .

159 „Aš—aš gimiau Baptistų bažnyčioje, Metodistų bažnyčioje, Sekmininkų bažnyčioje, Presbiterionų bažnyčioje; aš gimiau. . .“ Tai neturi jokios reikšmės, jūs turite gimti iš naujo. Teisingai. Jei sakome, kad mes nenusidėjome, jūs darote Jį melagiu. Ir Žodis, kuris yra Tiesa. . . Kiek iš jūsų žino, kad Žodis yra Tiesa? „Pradžioje buvo Žodis. . . ir Žodis tapo kūnu, ir Žodis. . .“ „Pašventink juos, Tėve, per Tiesą. Tavo Žodis yra Tiesa“. Ir Jis buvo Žodis. Suprantate? „Ir Žodžio ar Kristaus nėra jumyse“. Jis buvo Žodis. Kiek iš jūsų tai žino? Matote? Gerai.

160 Tuomet perskaitysime taip: „Jeigu jūs sakote, kad nenusidėjote, jūs darote Jį melagiu, ir Kristus nėra mumyse“. Suprantate, suprantate? Tuomet, tai, suprantate, kai jūs sakote, kad nusidėjote. . . kad nenusidėjote - jūs esate neteisūs. Jūs turite gimti iš naujo.

161 Taigi, atsiverskime kitą eilutę. „Jis. . . Kas gimė iš Dievo, nedaro nuodėmės, nedaro nuodėmės nes. . .“

162 Taigi, kas yra nuodėmė? Kas tai pasakė, kažkas? Netikėjimas. Tai, kas pasakyta Biblijoje. Yra tik viena nuodėmė, ir tai - netikėjimas. Teisingai. „Kas netiki, jau yra pasmerktas“. Suprantate? Taigi mes, viena tikra nuodėmė.

163 Taigi, jeigu jūs sakote: „Na, taigi, palaukite minutėlę. Aš tikiu, kad anomis dienomis jie galėjo gauti Šventąją Dvasią, tačiau aš netikiu, kad taip yra“.

164 „Bet, broli, Biblijoje pasakyta: „Pažadas skirtas jums ir jūsų vaikams““.

„Aš žinau, bet. . .“ Jūs nusidedate. Jūs tiesiog čia nusidedate. Jūs netikite tuo, ką pasakė Dievas.

„Jėzus Kristus yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius“.

165 „Na, ne, mus mokė, kad. . .“ Man nerūpi, ko jus mokė. Biblijoje pasakyta—Jis pasakė: „Te kiekvieno žmogaus žodis būna melas, o Mano - tiesa“. Gerai.

Jūs sakote: „Na, Jis—iš esmės Jis tas pats, bet aš ne. . . Jūs turite omenyje, kad Jis tas pats?“

„Taip, Bažnyčioje, darantis tuos pačius dalykus, kuriuos Jis darė, kai Jis buvo čia“.

166 „O, aš negaliu tuo patikėti“. Jūs nusidedate. Jūs nusidedate. Ir tas, kuris yra gimęs iš Dievo, iš Šventosios Dvasios, nekalba tokių dalykų. Ir jeigu jis sako, kad turi Šventąją Dvasią, ir kalba tokius dalykus, tai įrodo, kad jis Jos neturi. Man nerūpi, ką jis padarė. Jeigu jis netiki Dievišku išgydymu, netiki prisikėlimo Jėga, netiki, kad Šventoji Dvasia buvo išlieta ant mūsų lygiai taip pat, kaip ji buvo išlieta pirmame laikotarpyje, tiesiog tas pats Dievas vakar, šiandien ir per amžius, tie patys dalykai, kuriuos darė apaštalai, vyksta tiesiog dabar, kalbėjimas kalbomis ir džiugavimas, ir visi kiti dalykai; jeigu jie tuo netiki - jis nėra

gimęs iš Dievo. Nes kas yra gimęs iš Dievo, tas tokių dalykų nedaro. Štai kaip galima pasakyti, ar jie yra gimę iš Dievo.

167 Jeigu jūs prieinate prie žmogaus ir sakote: „Filosofijos Doktoras *Toks ir toks ir toks*, Gerbiamas Doktoras *Toks ir toks* (kas puiku, norėčiau turėti tai, laipsnius), bet ar tai reiškia, kad Dieviškas išgydymas turėtų vykti bažnyčioje, kaip tai darė apaštalai?“

„O ne, ne!“ Jis nusideda. Jis yra netikintis. Teisingai.

168 Jūs klausiate: „Ar jūs tikite, kad mes gauname Šventąją Dvasią, kaip jie gavo čia? Aš skaičiau čia, Biblijoje, Darbų 2, kur Joje sakoma, kad jie buvo . . . ir išliejo Šventąją Dvasią, ir jie svirdinėjo, tarsi jie būtų buvę girti, ir jie išėjo ten ir kalbėjo tų žmonių kalbomis, ir panašūs dalykai; elgėsi kaip girti žmonės, ir bažnyčia manė, kad jie yra girti. Kai mes šiandien Baptistų bažnyčioje gauname Šventąją Dvasią, mūsų baptistai, mūsų metodistai, mūsų presbiterionai, kas tai bebūtų, ne—aš nematau, kad mes tai darytume“.

„Na, aš pasakysiu tau, vaike, tai buvo tik tiems dvylikai“. Jis nusideda. Jis nėra gimęs iš Dievo Dvasios, nes Biblijoje pasakyta: „Kas yra gimęs iš Dievo Dvasios, tas nepasiduoda netikėjimui. Jis yra tikintis, ir jis negali . . .“ Kodėl? Kodėl? O, štai. Balandis yra jame, veda jį. Nes Dievo Dvasia yra jame, ir jis negali To paneigti; jis negali. Jei tai Dievo Dvasia, Dievas nepaneigs Savo Paties Žodžio. Jei aš paneigių savo paties žodį, aš tampu melagiu. Ir jeigu—ir jeigu jūs sakote, kad turite Dievo Dvasią, ir neigiate Dievo Žodį, tai arba Dievas yra melagis, arba jūs esate melagis, vienas arba kitas. Ir Biblijoje pasakyta: „Te kiekvieno žmogaus žodis būna melas, o Mano - Tiesa“. Ir žmogus, gimęs iš Dievo Dvasios, negali nesutikti su Dievo Žodžiu; jis turi sakyti, kad Jis yra teisingas. Jis negali daryti nieko kito. Fju! Tai—tai yra Tiesa.

169 Klausykite, leiskite man dar kartą tai perskaityti.

Kas yra gimęs iš Dievo, nedaro nuodėmės; nes sėkla . . .

170 Kas yra Dievo sėkla? Pažadas, kurį turėjo Abrahamas, sėkla, sėklai. Kas dabar yra sėkla? Kristus. Ar Kristus yra Dievo Sėkla? Kieno Jis yra Sėkla, jeigu ne Dievo? Gerai, gerai. Jis yra Dievo Sėkla.

171 Dievo Sėkla pasilieka Jame. Šventoji Dvasia ateina, kad pasiliktų ne nuo susitikimo iki susitikimo, bet amžinai. Taigi, jeigu jūs norite užsirašyti Rašto eilutę, tai, Efeziečiams 4:30: „Neliūdinkite Dievo Šventosios Dvasios, kuria esate užantspauduoti iki jūsų atpirkimo dienos“. Dievo Sėkla pasilieka jame, ir jis negali nusidėti, nes yra gimęs iš Dievo. Jis negali netikėti Dievo Žodžiu.

172 Taigi, kai jūs matote žmogų, nesutinkantį su Dievo Žodžiu ir sakantį: „O, tai buvo kitam laikotarpiui“, - kai pažadas skirtas

kiekvienam, kas tik nori, tegul ateina, tiesiog atminkite, kad jis yra netikintis ir jis nėra iš Dievo.

Geriau mums čia sustoti, ar ne taip? Kiek dabar valandų? O, tai bent! Aš turiu—aš—aš tiesiog—aš nenoriu grįžti prie to sekmadienį. Leiskite man atsakyti į tai labai, labai, labai greitai. Ar galiu? Tai taip gera. Ar nemanote, kad gera? O, Dievo Žodis. Gerai.

Broliai Branhamai, ką žmogus turi daryti . . . Leiskite man tai palikti pabaigai, paimsiu štai šį.

105. Į ką mes būsime panašūs prisikėlime?

¹⁷³ Tokiais, kokie buvome, kada išėjome. Tiksliai, prisikėlimas. . . Tiesiog—tiesiog pagalvokite apie tai. Ši knyga nukrenta ant grindų, ir aš paimu šią knygą, kitą knygą, ir pakeičiu ją. Tai nėra prisikėlimas. *Prisikėlimas* yra „pakelti tą pačią, kuri nukrito“. Ar Jėzus buvo prikeltas? Ar jie pažino Jį? Ar Jis stovėjo su jais, tas pats Jėzus? „Ir tas pats Jėzus, kuris buvo paimtas, vėl sugrįš taip, kaip jūs matėte Jį išeinantį“. Prisikėlimas tiesiog toks pat, kaip ir kai jūs mirštate; taip jūs ir prisikeliate. Jūs mirštate kaip žmogus kūne; jūs prisikeliate kaip žmogus kūne. Būtent taip. Taigi, prisikėlimas tiesiog lygiai toks pat. Mes galėtume apie tai kalbėti dar dvi valandas, bet mums geriau nepradėti.

106. Paaiškinkite Hebrajams 4 ir 6 (Dabar greitai, mes tiesiog paimsime tai labai greitai.) **ir palyginkite tai su Hebrajams 10:26—Hebrajams 6 ir 4.** (Prašau atleisti, 6:4 ir 10:26. Pažiūrėkime, 10:26; gerai, turiu tai kaip tik čia. Matote?)

Juk neįmanoma, kad tie, kurie kartą buvo apšviesti ir paragavo . . . dangišku dovanų ir tapo Šventosios Dvasios dalininkais,

Ir paragavo gero Dievo žodžio bei ateinančio pasaulio jėgų,

Jeigu jie atkrenta . . . vėl atnaujinti atgailai; nes jie iš naujo kryžiuoja sau Dievo Sūnui, . . . ir išstato jį viešai gėdai.

¹⁷⁴ Tai tęsiasi toliau ir pasako, kas tai. . . Taigi, pažvelkite. Aš turėjau tai aną vakarą. Kiek iš jūsų buvote čia, kai aš aiškinau tai? Gerai, tuomet jūs žinote, kas tai yra. Suprantate, tai tie pasienio tikintieji.

¹⁷⁵ Kas iš jūsų skaitė Pakartoto Įstatymo 1 ten, kur žvalgai nuėjo ten ir paragavo Kanaano vaisių, ir tas Kanaanas nėra Tūkstantmečio provaizdis. Kiek iš jūsų tai žino? Norite pasakyti, tik viena ranka? Džiuni. Teisingai. Kanaanas nėra Tūkstantmečio provaizdis, nes Kanaane jie turėjo karus, kovas, žudynės ir visa kita. Provaizdis Šventosios—Kanaanas yra Šventosios Dvasios provaizdis. Egiptas yra pasaulis, iš kurio jie išėjo. Tyrilaukiai - tai kur jie buvo pašventinti, išsauktoji

Bažnyčia. Kanaanas - tai kur jie apsigyveno su Šventąja Dvasia (suprantate, suprantate?), kadangi pas juos vis dar buvo karai. Ir jeigu jūs netikite, kad turite karus, tiesiog gaukite kartą Šventąją Dvasią.

¹⁷⁶ Ką jūs darote? Ką jūs veikiate Kanaane? Jie įgijo savo teises. Šlovė! Jie įgijo savo teises. Jie negalėjo turėti savo teisių, kol jie nepateko į Kanaaną. Jie nieko neturėjo tyrlaukiuose. Tuomet, kai jie atėjo į Kanaaną, tada jie turėjo teises. Ir mes turime teises. Kai jūs gaunate Šventąją Dvasią, jūs esate Kanaane. Jūs turite už jį kovoti; už kiekvieną žemės colį jūs turite kovoti už jį. Taip, pone! Štai kodėl žmonės sako: „Broli Branhamai, pasimelskite už mane šiandien“.

„Gerai, pažiūrėsime . . .“

Vieną kartą persikelkite į Kanaaną, broli, ir suvokssite, iš kur jūs kilęs. Stebėkite, kaip pradės keistis malda. Taip, pone! Jūs sakote: „Pažvelk čia, šėtone. Tai yra mano! Aš esu šito paveldėtojas! Dievas taip pasakė! Pasitrauk! (Teisingai, teisingai!) Pasitrauk iš mano žemės!“ Suprantate?

„Tavo žemės?“ - šėtonas klausia.

„Aš turiu jos teisinį dokumentą. Pasitrauk! Jei nepasitrauksi, aš Šventosios Dvasios vedamas įteiksiu tau išpėjimą“. Jis pasitrauks. Žinoma, jis turės pasitraukti.

¹⁷⁷ Taigi, dabar, tie, kurie paragavo dangiškų dovanų. . . Dabar, pažvelkite čia.

. . .jeigu mes sąmoningai nusidedame . . .(10-as, tai 10-o skyriaus 26-a.) . . .jeigu mes sąmoningai nusidedame po to . . . kai gavome tiesos pažinimą, nebelieka aukos už nuodėmę,

¹⁷⁸ Taigi, viena iš jų - kur jūs tik paragavote to, o kita - kur jūs gavote tai, ir turite šito pažinimą. Tuomet, jeigu jūs nusidedate (kuo?), netikėjimu. Taigi, žiūrėkite, kaip jos abi skaitomos. Suprantate? „Jeigu jūs sąmoningai netikite, po to, kai gavote tiesos pažinimą . . .“ Taigi, leiskite . . . Tik minutėlę, leiskite man tai paimti.

Jeigu mes atkrentame, vėl atnaujinti . . .

. . .juk neįmanoma, kad tie, kurie kartą buvo apšviesti ir paragavo gerų dangiškų dovanų, . . .(Paragavo jų. Suprantate?) . . .ir tapo . . .(Suprantate?) . . .Šventosios Dvasios dalininkais,

Ir paragavo gero Dievo žodžio ir . . .ateinančio pasaulio jėgų,

¹⁷⁹ Ir jis čia toliau tęsia ir sako, kad jeigu jūs įsitaisėte kaip erškėčiai, kai lietus krinta ateina ant žemės; jeigu jūs įsitaisėte kaip erškėčiai, Šventoji Dvasia nužengė, ir, o tai bent, jūs džiaugiatės Ja kai ir visi likusieji; bet kad tvirtai Jos laikytis,

išeiti ten, darbuotis dėl Viešpaties ir ką nors daryti dėl to, ne, ne, ne, jūs šito negalite. Suprantate? Tuomet tai parodo, kad jумыse nėra Dievo Dvasios. Suprantate? Tuomet jūs galiausiai tiesiog sudžiaunate. „Kurių galas - sudeginimas“.

¹⁸⁰ Bet štai čia, jeigu mes netikime . . . Taigi, kas yra nuodėmė? Netikėjimas. Jeigu dalykas tapo jums žinomas, ir jūs sąmoningai nusigręžiate nuo jo ir sakote: „A-ha, aš nenoriu turėti nieko bendro“ po to, kai jūs tai matėte, tai daugiau niekada nebebus kvietimo jūsų širdyje. Su jums baigta; tai tiesa. Jūs—jūs nusidėjote savo malonės dienai. Suprantate?

Nes jeigu mes sąmoningai netikime . . . (Taigi, savo Biblijoje aš pasižymėjau čia, kur yra „m“, skaitoma parašėte čia, sakoma: nusidėti—sąmoningai netikėti. Suprantate, suprantate?) . . . sąmoningai po to . . . kai gavome tiesos pažinimą, nebelieka aukos už nuodėmę, (Jeigu jūs pasitraukiate ir sąmoningai atmetate Dievą po to, kaip visa tai tapo jums gerumu, ir Dievas pasiūlė tai jums . . . Suprantate?)

Bet kažkoks baisus laukimas teismo ir liepsnojančio pykčio, kuris praris priešininką.

Kas niekino Mozės įstatymą, mirė be pasigailejimo, prie dviejų ar trijų liudytojų:

. . . kiek skaudesnės bausmės bus . . . vertas tas, kuris sutrypė po kojomis Dievo Sūnų ir palaikė sandoros . . . kuriuo buvo pašventintas, nešventu dalyku ir . . . paniekino malonės darbus? (O, tai bent!)

¹⁸¹ Kas tai bus? Pamokslininkas, tarnautojas, tiesiog paimkime . . . Kadangi aš esu pamokslininkas, sakykime, kad tai pamokslininkas. Jis ateina čia ir išpažįsta Kristų, sutvarko savo gyvenimą, kur jis jau nebegyvena svetimavime ir kituose dalykuose, gyvena gerą, švarų gyvenimą, ateina čia; gera buvo dėl jo Dievo malonė, tuomet jis įeina tiesiai į Šventosios Dvasios pažinimą (suprantate?), ateina, Dievas įveda jį tiesiai į Šventosios Dvasios pažinimą, ir ten jis mato Tai, bet jis sako: „Taigi, palaukite minutėlę. Mano bažnyčia šito nepriims. M-hm. Aš negaliu to padaryti. Jie mane išvargs. Taryba išvargs mane. Sekančiame tarnautojų susirinkime aš būsiu pašalintas“. Tada nebelieka jau aukos už nuodėmę, nes jis paėmė tą patį Kraują, kuris pašventino jį ir vedė jį iki šiol Tiesos pažinime, bet palaikė Jį nešventu ir pamynė Jį, po savo kojomis, po to kai Dievas žingsnis po žingsnio vedė jį čia prie Šventosios Dvasios.

¹⁸² Jūs sakote: „O, taigi, palaukite minutėlę, broli Branhamai“. Tik minutėlę! Antikristo dvasia tai padarys. Ar pastebėjote dvi jų galybes? Kas buvo Judas Iskarijotas? Šėtonas! Biblijoje pasakyta, kad jis buvo pražūtis sūnus. Kas yra pražūtis? Pragaras. Jis yra pragaro sūnus, atėjo iš pragaro ir nuėjo į pragarą. Ir Jėzus Kristus buvo Dievo Sūnus, atėjo iš Dangaus

ir sugrižo į Dangų. Kai jie abu mirė ant—ant kryžių... Jė...
Ar žinote, kad Judas mirė ant kryžiaus? Kiek iš jūsų tai žino?
Jis mirė ant medžio. Jėzus taip pat mirė ant medžio. Jis tiesiog
buvo nukirstas, štai ir viskas. „Prakeiktas tas, kuris miršta
ant medžio“. Ir jis atėjo iš pragaro. Ir žiūrėk, kas... Kiek
jam pavyko prasiskverbti į bažnyčią... Štai iki kokio lygio
jis gali prieiti dabar. Matote, koku apgaulingu jis gali būti?
Taigi, atėjo Judas. Kas jis buvo? Bažnyčios išdininkas, brolis,
besidarbuojantis bažnyčioje, bažnyčios išdininkas, nuėjo tiesiai
ten, įtikėjo Viešpatį Jėzų Kristų ir buvo išteisin- . . .

KLAUSIMAI IR ATSAKYMAI LIT59-1223
(Questions and Answers)

SERIJOS - BAŽNYČIOS DOKTRINA, VADOVAVIMAS IR TVARKYMAS

Šis Viljamo Marijono Branhamo pamokslas originaliai buvo pateiktas anglų kalba trečiadienio vakarą, 1959 m. gruodžio 23 d., Branhamo bažnyčioje Džefersonvilyje, Indiana, JAV, paimtas iš magnetinės garsajuostės ir išspausdintas pilnumoje, anglų kalba. Šis lietuviškas vertimas buvo išspausdintas ir išplatintas „Voice Of God“ įrašų.

LITHUANIAN

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Autorinių teisių pranešimas

Visos teisės išsaugotos. Ši knyga gali būti atspausdinta namų spausdintuvu, asmeniniam naudojimui arba nemokamai duota kaip priemonė skleisti Jėzaus Kristaus Evangeliją. Ši knyga negali būti parduodama, spausdinama dideliu mastu, skelbiama interneto svetainėje, laikoma paieškų sistemoje, išverčiama į kitas kalbas, ar naudojama norint gauti lėšų, be akivaizdaus „Voice Of God“ Įrašų® rašytinio leidimo.

Norint gauti daugiau informacijos ar norint gauti kitos turimos medžiagos, prašome kreiptis į:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org